

Наукові перспективи
Видавнича група

НАУКОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

СЕРІЯ: "ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ", СЕРІЯ: "ПРАВО", СЕРІЯ: "ЕКОНОМІКА", СЕРІЯ: "ПЕДАГОГІКА", СЕРІЯ: "ПСИХОЛОГІЯ",
СЕРІЯ: "МЕДИЦИНА"

Випуск 1[67]

2026

**Всеукраїнська Асамблея докторів наук із державного
управління**

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

Наукові перспективи

№ 1(67) 2026

Київ – 2026

All-Ukrainian Assembly of Doctors of Science in Public Administration
within the work of the Publishing Group "Scientific Perspectives"

Scientific Perspectives

№ 1(67) 2026

Kyiv – 2026

ISSN (print) 2708-7530

DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-1\(67\)](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-1(67))

Наукові перспективи: журнал. 2026. № 1(67) 2026. С.2402

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 24.09.2020 р. № 1188 журналу присвоєно категорію "Б" із галузей науки: державне управління, право та економіка

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 27.09.2021 № 1017 журналу присвоєно категорію "Б" із психології

Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління (Рішення від 26.01.2026, № 9/1-26)

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 24436-14376Р від 09.06.2020 р.

Журнал видається за підтримки Міжнародного економічного інституту (Есеніце, Чехія) та КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м.Києва"

Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу та реалізації кращих традицій науки в Україні та за кордоном. Журнал висвітлює історію, теорію, механізми формування та функціонування, а, також, інноваційні питання розвитку державного управління, права, економіки, психології, педагогіки та медицини. Видання розраховано на дослідників, викладачів вищих навчальних закладів, аспірантів, магістрів, фахівців-практиків.

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), міжнародної пошукової системи

Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.

Згідно Порядку формування Переліку наукових фахових видань України, затвердженого наказом МОН України від 15.01.2018 № 32, повнотекстовий доступ до наукових статей журналу представлений на платформі «Наукова періодика України» в Національній бібліотеці України імені В.І. Вернадського НАН України та в Національному репозитарії академічних текстів

Головний редактор:

Жукова Ірина Віталіївна — кандидат наук з державного управління, доцент, директор Видавничої групи «Наукові перспективи», Лауреат премії Президента України для молодих вчених, Лауреат премії Верховної Ради України молодим ученим, Лауреат премії імені Івана Франка у галузі інформаційної діяльності, Лауреат Всеукраїнської премії «Інновація в освіті — 2018», м. Київ, Україна

Заступники Головного редактора:

Янчук Артем Олександрович — доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, Заступник керівника Апарату Верховної Ради України (Київ, Україна);

Непомнящий Олександр Михайлович — доктор наук з державного управління, кандидат економічних наук, професор, Дійсний член Академії будівництва України, професор кафедри архітектури і просторового планування Національного авіаційного університету (Київ, Україна). Заслужений будівельник України, Почесний працівник будівництва та архітектури, державний службовець 3 рангу (Київ, Україна);

Помиткіна Любов Віталіївна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Сіданіч Ірина Леонідівна — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» (Київ, Україна);

Макаренко Олександр Миколайович — доктор медичних наук, професор, академік Міжнародної академії освіти та науки, професор кафедри загальномедичних дисциплін Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна).

Редакційна колегія:

Романенко Євген Олександрович — доктор наук з державного управління, професор, Заслужений юрист України, полковник Центрального науково-дослідного інституту Збройних Сил України, Президент громадської наукової організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління» (Київ, Україна);

Арошидзе Паата — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Державного університету імені Шота Руставелі (Грузія);

Ахметова Лайла Сейсембековна — доктор історичних наук, професор політології, професор кафедри ЮНЕСКО, міжнародної журналістики і медіа в суспільстві факультету журналістики Казахського Національного університету (КазНУ) ім. аль-Фарабі (Казахстан);

Бахов Іван Степанович — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Балахтар Катерина Сергіївна — здобувач ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 053. Психологія, старший викладач кафедри іноземних мов в Національному університеті ім. О. О. Богомольця (Київ, Україна);

Вашека Тетяна Володимирівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Вовк Вікторія Миколаївна - кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки Державного університету ім. Станіслава Сташіца в Пілі (м. Піла, Польща);

Вдовіна Олена Олександрівна — кандидат наук з соціальних комунікацій, доцент кафедри українознавства, культури та документознавства Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Полтава, Україна);

Гбур Зоряна Володимирівна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри управління охороною здоров'я та публічного адміністрування Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л.Шупика (Київ, Україна);

Гвожджевич Сильвія — кандидат наук, кафедра адміністрації та національної безпеки Державної професійної вищої школи ім. Якуба з Парадижу в Гожуві-Великопольському (Польща);

Головач Наталія Василівна — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Гудзенко Ганна Володимирівна — кандидат медичних наук, асистент кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна);

Гуменникова Тамара Рудольфівна — доктор педагогічних наук, професор, директор Придунайської філії Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна);

Гечбаія Бадрі Нодаровіч — доктор економічних наук, професор, Асоційований професор Батумського державного університету ім. Шота Руставелі (Грузія);

Дибкова Людмила Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інформатики та системології ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» (Київ, Україна)

Дегтяр Андрій Олегович — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри публічного управління та підприємництва Національного аерокосмічного університету імені М.С. Жуковського, Заслужений діяч науки і техніки України (Харків, Україна);

Дегтяр Олег Андрійович — доктор наук з державного управління, доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування Харківського національного університету міського господарства ім. О. М. Бекетова (Харків, Україна);

Долгова Олена Миколаївна — кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Журавльова Лариса Петрівна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Поліського національного університету (Житомир, Україна);

Ічанська Олена Михайлівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Кайдашев Роман Петрович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного, фінансового та банківського права Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна);

Кобець Дмитро Леонтіївич - кандидат економічних наук (доктор філософії), доцент Хмельницького національного університету, доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування (м. Хмельницький, Україна);

Коляденко Ніна Володимирівна — доктор медичних наук, доцент, завідувач кафедри медичної психології Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна);

Кононенко Сергій Валерійович – кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології та суспільно-гуманітарних наук, ЗВО «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая» (Київ, Україна);

Кошова Світлана Петрівна — кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри управління охорони здоров'я Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Київ, Україна);

Лігоцький Анатолій Олексійович — доктор педагогічних наук, професор (Київ, Україна) ;

Лич (Назарук) Оксана Миколаївна — доктор психологічних наук, доцент, член-кореспондент української академії акмеології, член громадської спілки «Національна психологічна асоціація», доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна);

Мальцев Дмитро Валерійович — кандидат медичних наук, завідувач лабораторії імунології і молекулярної біології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна) ;

Мельник Володимир Степанович — доктор медичних наук, професор кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №1 (Київ, Україна);

Мідельський Сергій Людвигович — професор, Академік, Президент Регіональної Академії Менеджменту (Казахстан);

Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща);

Мовмига Наталія Євгенівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри безпеки праці та навколишнього середовища Національного Технічного Університету «Харківський Політехнічний Інститут» (Харків, Україна);

Мотренко Тимофій Валентинович — доктор філософських наук, професор, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом, Академік Національної академії педагогічних наук України (Київ, Україна) ;

Нікульчев Микола Олександрович — доктор богословських наук, кандидат філософських наук, професор, доцент кафедри історії та права ДВНЗ «Донецький національний технічний університет» (Покровськ, Донецька область, Україна);

Недбалек Карел — доктор філософії (PhD) в галузі права, доцент, професор Європейського професійного докторату, МВА, адвокат (Чехія) ;

Новак-Калієва Лариса Миколаївна — доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (Львів, Україна) ;

Носирев Олександр Олександрович — кандидат географічних наук, доцент, доцент кафедри туризму і готельно-ресторанного бізнесу Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут» (Харків, Україна) ;

Орел Марія Григорівна — доктор наук з державного управління, професор кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Павлов Костянтин Володимирович — доктор економічних наук, професор, професор кафедри аналітичної економіки та природокористування Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки (Київ, Україна) ;

Пархоменко-Кучевіл Оксана Ігорівна — доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Перестюк Інга Миколаївна — кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного адміністрування Міжрегіональної Академії управління персоналом (Київ, Україна) ;

Помиткін Едуард Олександрович — доктор психологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (Київ, Україна);

П'янківська Людмила Володимирівна – кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії психологічного забезпечення, Державний науково-дослідний інститут МВС України (Київ, Україна);

Радзіховська Наталія Станіславівна — кандидат медичних наук, лікар вищої категорії, завідувач відділенням неврології КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м. Києва", асистент кафедри неврології НМУ імені О.О. Богомольця (Київ, Україна) ;

Савенко Олена Анатоліївна - кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту і права Дніпровського державного аграрно-економічного університету, членкиня громадської наукової організації "Фінансово-економічна наукова рада" (Київ, Україна);

Ситник Григорій Петрович — доктор наук з державного управління, кандидат технічних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України, професор кафедри державного управління Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна) ;

Стовба Тетяна Анатоліївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та морського права Херсонської державної морської академії (Херсон, Україна);

Тимошенко Наталія Юріївна — кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (м. Київ, Україна);

Турчинова Ганна Володимирівна — кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна) ;

Хохліна Олена Петрівна — доктор психологічних наук, професор, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна) ;

Цимбалюк Руслан Степанович — кандидат медичних наук, доцент кафедри загальної хірургії № 1 Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №2 (Київ, Україна) ;

Чернуха Надія Миколаївна — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна) ;

Шاپовалова Алла Миколаївна - кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри філософії та історії Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського (Київ, Україна) ;

Якимчук Аліна Юріївна — доктор економічних наук, професор, професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна) ;

Яковичка Лада Савелівна — доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна).

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Державне управління»

Kuzmenko S.M. CONCEPTUAL APPROACHES TO DEVELOPING AN EFFECTIVE MODEL FOR MANAGING THE DEVELOPMENT OF THE DEFENSE INDUSTRIAL COMPLEX UNDER CONTEMPORARY CONDITIONS	24
Акімова Л.М., Мойсіяха А.В., Акімов О.О. ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	37
Антипенко І.В., Зіневич О.І. ПІСЛЯВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ ПРОМИСЛОВОСТІ ЯК ОБ'ЄКТ ДЕРЖАВ- НОГО УПРАВЛІННЯ	63
Антонова Л.В., Сухорукова А.Л., Плотка Л.В. УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНО-ОРГАНІЗАЦІЙНИХ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА РЕГІОНАЛЬНИХ АГРОПРОМИСЛОВИХ ТЕРИТОРІЯХ В УМОВАХ ЕКЗОГЕННИХ ШОКІВ І ДЕСТРУКТИВНИХ ВПЛИВІВ	72
Бабич Р.М. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМ- НИЦТВА В КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСІВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ	85
Бобось О.Л., Мерзлюк Л.В. РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНИХ І ОСВІТНІХ ПРОЄКТІВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	95
Бурик З.М., Бурик М.М. СТАНДАРТИЗАЦІЯ У ДЕРЖАВАХ ЄС: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	106
Васильєва О.І., Велієв Т.Е. ЗАЛУЧЕННЯ ПРИВАТНОГО КАПІТАЛУ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ТРАНС- ПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ	123
Васильєва О.І., Махина А.В. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В ТЕРИТО- РІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ	136
Верховцева І.Г., Малахова Т.В. КОГНІТИВНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ ТА УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМ ПРОСТОРОМ ЗА УМОВ КІБЕРСУСПІЛЬСТВА	147

Вовк Н.С. <i>ОГЛЯД ПРОФСПІЛКОВОЇ ПРЕСИ XIX СТ.: ДОКУМЕНТОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ</i>	164
Вороніна Ю.Є., Плотніченко С.Р., Єфіменко Л.М. <i>КОМУНІКАЦІЯ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ МОТИВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ФОРМУВАННЯ ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ ОРГАНІВ ВЛАДИ</i>	176
Ганущин С.Н. <i>ПУБЛІЧНА КОМУНІКАЦІЯ ТА ЦИФРОВІ ПЛАТФОРМИ ЯК ІНСТРУМЕНТИ ПІДВИЩЕННЯ ПОДАТКОВОЇ КУЛЬТУРИ</i>	186
Гарасим'юк О.І. <i>ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: УПРАВЛІНСЬКИЙ ВИМІР</i>	196
Гасюк І.Л., В'яткін Ю.О. <i>ЕКОНОМІЧНІ ПРИНЦИПИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВИ</i>	208
Гриненько І.І. <i>АДАПТАЦІЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ЦИФРОВОГО ВРЯДУВАННЯ У СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ</i>	228
Гуськова Е.О. <i>ІНОЗЕМНІ ІНФОРМАЦІЙНІ МАНІПУЛЯЦІЇ ТА ВТРУЧАННЯ (FIMI) ЯК ЗАГРОЗА ДОВІРИ ДО ДЕМОКРАТИЧНИХ ІНСТИТУЦІЙ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ</i>	241
Дзюндзюк В.Б. <i>МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ЗАЛІЗНИЧНИХ ВАНТАЖНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ В УКРАЇНІ</i>	258
Дудецький Д.В. <i>ІННОВАЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ВИКЛИКІВ ВОЄННОГО ЧАСУ</i>	269
Дьяченко О.В. <i>МОДЕРНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ЯК ПРІОРИТЕТ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ</i>	279
Дяченко С.А. <i>СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПОЛІТИКА ЗМІЦНЕННЯ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ АВТОТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ</i>	291

Євсюкова О.В., Динник І.П., Лазебна І.В. <i>ДЕРЖАВНО-ПОЛІТИЧНИЙ КОНТЕКСТ ДЕОКУПАЦІЇ ТИМЧАСОВО ОКУ- ПОВАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ</i>	303
Єременко В.В. <i>ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОТЕНЦІАЛОФОРМУЮЧОГО СЕРЕДОВИЩА РОЗВИТКУ СЕКТОРУ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	318
Жук О.І., Дегтяр О.А. <i>СТРАТЕГІЇ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ ПОТЕН- ЦІАЛОМ У КОНТЕКСТІ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	331
Зарубенко А.О. <i>ВЗАЄМОДІЯ ДЕРЖАВИ З ІТ-КОМПАНІЯМИ У ПРОЦЕСІ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ</i>	347
Коваль Г.В., Волікова М.М. <i>ФІЛОСОФСЬКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ СУЧАС- НОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ</i>	360
Корженко В.В., Коваленко Н.В., Зінчина О.Б. <i>УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВОЮ ЯК СИСТЕМОЮ САМОРОЗВИТКУ: ТЕОРЕТИКО- МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТА НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ</i>	369
Корнійчук О.О. <i>СТІЙКІСТЬ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУ- ВАННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ: ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ РЕАГУВАННЯ НА ЗАГРОЗИ НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ</i>	382
Косаревич Н.Б. <i>МОДЕЛІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ РЕСУРСАМИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У КРАЇНАХ ЄС: ВІДПОВІДНІСТЬ ТА МОЖЛИ- ВОСТІ АДАПТАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАКТИКИ</i>	397
Курносенко Л.В. <i>СУЧАСНІ МОДЕЛІ КРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ: ВИКЛИКИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ТА АДАПТИВНІ РІШЕННЯ</i>	411
Ліненко С.О. <i>ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ РОЗШУКУ ЗЛОЧИНЦІВ</i>	425
Назаренко А.М. <i>ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ МІСТОБУДІВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ЗАСАДАХ ЕКОЛОГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	436

Новаченко Т.В., Судак Д.В. <i>ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ДРАЙВЕРИ ТРАНСФОРМАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА ГЛОБАЛЬНИЙ РІВНІ</i>	448
Пархоменко-Куцевіл О.І. <i>СТРАТЕГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ІНТЕГРАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ У ДЕРЖАВНУ ПОЛІТИКУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ</i>	464
Петренко В.П., Мосора Л.С. <i>ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОГО ВРЯДУВАННЯ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ: ЗМІСТ І МЕХАНІЗМИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ОРГАНІВ САМОВРЯДУВАННЯ</i>	477
Прохорський С.І., Підпригора Ю.А., Фомкін Д.В., Дегтяр О.А. <i>ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ: ВИКЛИКИ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ</i>	490
Процюк Н.Ю. <i>СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ЗМІСТУ СТІЙКОСТІ РОЗУМНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ МІСТА В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ</i>	505
Рижов І.М., Ящук П.В. <i>ЕНЕРГЕТИЧНА НЕСТАБІЛЬНІСТЬ І БЛЕКАУТИ ЯК ДЕСТРУКТИВНІ ФАКТОРИ ВІТАЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ТА СПІЛЬНОТ</i>	522
Світлак І.І., Шпортун О.М., Івчук В.М. <i>ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА ЯК ІНСТРУМЕНТ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ВІДНОВЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБОРОНЦІВ: НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ</i>	543
Семикрас О.В. <i>ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ПОВЕДІНКОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ ТА ІМПЛІКАЦІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ В УМОВАХ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ</i>	561
Солодовнік Д.В. <i>ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ: КОНЦЕПТИ АДАПТИВНОСТІ ТА ГНУЧКОГО РЕГУЛЮВАННЯ</i>	581
Стефанів А.Д. <i>ЯДЕРНА ЕНЕРГЕТИКА: ІСТОРИЧНИЙ ЕКСКУРС НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПОЛІТИЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ</i>	591
Стовбан М.П., Дегтяр О.А. <i>ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ЦИФРОВІЗАЦІЇ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ</i>	605

Сунцова О.О., Канцур І.Г., Іванько О.М. <i>ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ МІСТОБУДІВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ: РЕГУЛЯТОРНІ ВИКЛИКИ МАЛОГАБАРИТНОГО ЖИТЛА ТА СТАНДАРТИ ЄС</i>	624
Татауров І.М. <i>ВІДНОВЛЕННЯ МІСТ УКРАЇНИ: СТРАТЕГІЇ, ВИКЛИКИ ТА ІННОВАЦІЇ</i>	636
Тимошенко О.О. <i>ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЄЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ</i>	647
Ткаченко О.І. <i>ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТА ВИКЛИКИ БЕЗПЕКИ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ У ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ</i>	660
Туркоцьо Н.І. <i>ВПЛИВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ НА ІМПЛЕМЕНТАЦІЮ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ЄС В СИСТЕМУ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ</i>	672
Турський О.В. <i>ІНСТИТУЦІЙНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОЮ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ</i>	684
Цецик Я.П. <i>ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМИ УСТАНОВАМИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ</i>	695
Цубенко В.Л. <i>МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ КОМПАРАТИВНОГО АНАЛІЗУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ</i>	703
Цубенко В.Л. <i>ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ: НАУКОВЕ ТРАКТУВАННЯ, ВИДИ, ЗНАЧЕННЯ В СУЧАСНОМУ СОЦІУМІ</i>	713
Шумаков М.Ю. <i>СУЧАСНИЙ СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ ПІДГОТОВКИ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ</i>	726

СЕРІЯ «Економіка»

Kyrylenko V.Yu. <i>THE PARADIGM SHIFT IN VALUE CREATION: FROM LINEAR CHAINS TO GLOBAL DIGITAL ECOSYSTEMS</i>	736
--	-----

Бала О.І., Тарнавський М.І., Мельник М.М., Мельник Д.М. <i>УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЕКТАМИ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУ- РЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ У ПРОЦЕСІ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ</i>	754
Борисюк О.В., Дацюк-Томчук М.Б. <i>ОЦІНКА ФІНАНСІВ СТРАХОВИКА ЯК ЕЛЕМЕНТ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ</i>	763
Борисюк О.В., Козак В.О. <i>МОНІТОРИНГ ІНДИКАТОРІВ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ</i>	772
Буртняк І.В., Халудило Т.В., Глазкова А.П. <i>МОДЕЛІ ОЦІНКИ СТРАТЕГІЙ ІНВЕСТИВАННЯ У ФОНДОВІ ІНДЕКСИ</i>	785
Дорошенко О.О., Вашай Ю.В., Миронець М.А. <i>ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ</i>	795
Дудник О.В., Іченська Н.Ю., Пасик-Косарева Н.О. <i>ТРЕНІНГОВІ МОДЕЛІ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ КОМУНІКАЦІЙНОГО Й КОНТЕНТ-МЕНЕДЖМЕНТУ</i>	806
Живко З.Б., Кухарська Л.В., Мороз О.В., Шегинська А.І. <i>МАРКЕТИНГ ЗЕД ЯК КЛЮЧОВИЙ ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ АДАП- ТИВНИХ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ</i>	815
Жидик Я.О. <i>ВИКОРИСТАННЯ INPUT-OUTPUT-OUTCOME МОДЕЛІ ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ ЕКОСИСТЕМ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ</i>	834
Жмуденко В.О., Чукіна І.В. <i>ІНТЕГРАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ У СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЛАНЦЮГАМИ ПОСТАВОК</i>	845
Жупник В.В. <i>АНІМАЦІЙНІ ПОСЛУГИ ЯК ФОРМА КРЕАТИВНОГО СЕРВІСУ В ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ</i>	857
Зайченко К.С., Кіструга Ю.В. <i>ІНВЕСТИЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ</i>	866
Квасній Л.Г., Квасній З.В., Поясник О.С. <i>УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ НАЦІО- НАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ</i>	877

Квасній Л.Г., Сисин Г.І., Баланда Н.О. <i>РОЛЬ ФІНАНСОВИХ ТА НЕФІНАНСОВИХ СТИМУЛІВ У ФОРМУВАННІ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ РОЗВИТКУ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ</i>	889
Квасній Л.Г., Строгуш Ю.Б., Гацков О.А. <i>ВПЛИВ ФІНАНСОВИХ РІШЕНЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ НА РІВЕНЬ СОЦІАЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ГРОМАДИ</i>	899
Коваленко Л.Г., Непочатенко В.О. <i>ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В РЕСТОРАННОМУ ХАРЧУВАННІ: ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ</i>	908
Красовська О.Ю., Тарасенко О.С., Тохтамиш Н.І. <i>СТРАТЕГІЧНА ГНУЧКІСТЬ БІЗНЕС-МОДЕЛЕЙ У ЦИФРОВІЙ ЕКОНОМІЦІ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ</i>	917
Курило О.Б., Коваль Д.В. <i>СТАН ТА ДИНАМІКА ДЕБІТОРСЬКОЇ І КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTЕЙ ТА МЕТОДИ ЇХ МІНІМІЗАЦІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ</i>	935
Левандівський О.Т., Благун І.І., Савич О.В. <i>ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ У ПІДТРИМЦІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЦИРКУЛЯРНОЇ ЕКОНОМІКИ</i>	949
Мусянович О.А. <i>РОЗУМІННЯ ПРИЙНЯТНОГО РІВНЯ БЕЗПЕКИ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА</i>	961
Нам'ясенко В.М. <i>МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ ДИТЯЧИХ РОЗВАЖАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ УКРАЇНИ</i>	971
Нечипорук О.В. <i>ГНУЧКІ СИСТЕМИ ОПЛАТИ ПРАЦІ ЯК ІНСТРУМЕНТ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ В УКРАЇНІ</i>	981
Опанасюк В.В. <i>ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ 2.0: ЯК ІНТЕГРОВАНА СИНГУЛЯРНІСТЬ ЗМІНЮЄ ОСВІТУ, НАВИЧКИ І ПРАЦЮ</i>	994
Половенко В.М. <i>УДОСКОНАЛЕННЯ ТА СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ПОНЯТІЙНО-ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО АПАРАТУ З ПИТАНЬ ЕКОНОМІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ З УРАХУВАННЯМ ПРОГНОЗОВАНИХ ВОЄННО-ЕКОНОМІЧНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПРОТИВНИКА (РОСІЇ)</i>	1009

- Рибчук А.В., Козир Ю.Р.** 1024
*СИСТЕМНІСТЬ ІНСТРУМЕНТІВ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ АКТИВІЗАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ*
- Рудаченко О.О., Міненко С.І., Бажанов П.Ю., Медведєв Д.О.** 1038
*ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ СУБ'ЄКТІВ
ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ*
- Севенко І.І., Мунтян І.В.** 1048
*КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ДЕТЕРМІНАНТА ІННОВАЦІЙНОГО
ЛІДЕРСТВА В ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ*
- Семко Т.В., Пахомська О.В.** 1061
*ЛОКАЛЬНА КУХНЯ, ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ІДЕНТИЧНОСТІ ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ*
- Сеньків А.Т.** 1075
РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ІНФРАСТРУКТУРИ ДЛЯ ЛОГІСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ
- Собін О.В., Собін А.В.** 1085
*ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННИХ ПІДПРИЄМСТВ У
ПІСЛЯКРИЗОВИЙ ПЕРІОД*
- Станіславик О.В., Коваленко О.М., Мамонтенко Н.С.** 1096
*ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО
РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ: ТЕОРЕТИКО-
АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ*
- Стовба Т.А.** 1119
*МЕТОДОЛОГІЯ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ВПЛИВУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ТА
ІШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ МОРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ*
- Устіловська А.С., Раздобреєв В.М.** 1130
*СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ТА ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ
КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО
РОЗВИТКУ*
- Цифра Т.Ю., Ярошук І.В., Конішевський О., Тимофєєв Д.** 1146
*СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я МЕШКАНЦІВ
ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ У ЖИТЛОВОМУ БУДІВНИЦТВІ*

СЕРІЯ «Право»

- Veselovskyi B.** 1161
*TRANSPARENCY OBLIGATIONS AND COPYRIGHT COMPLIANCE OF GENERAL-
PURPOSE AI MODELS UNDER EU LAW*

- Абдель Фатах А.С., Барган С.С.** 1174
ЕВОЛЮЦІЯ ДОКТРИНИ ЕКСТРАТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ В ПРАКТИЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ
- Бодунова О.М., Вербіцький А.С., Прокопенко О.В.** 1186
КАТУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ ЯК ЗЛОЧИН ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ ТА МЕХАНІЗМИ ПРИТЯГНЕННЯ ДО МІЖНАРОДНОЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
- Верес І.Я., Юркевич Ю.М.** 1196
ВСТАНОВЛЕННЯ ОПІКИ НАД МАЙНОМ ОСОБИ, ЯКА ВИЗНАНА БЕЗВІСНО ВІДСУТНЬОЮ ЧИ ЗНИКЛА БЕЗВІСТІ ЗА ОСОБЛИВИХ ОБСТАВИН
- Войцехівський С.В.** 1207
СУДОВА ПРАКТИКА ЩОДО ДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ, ЗІБРАНИХ ІЗ ПОРУШЕННЯМ ПРАВИЛ ПІДСЛІДНОСТІ
- Гофман Ю.Б.** 1222
ЕТИКА ПРАВООХОРОНЦЯ В УМОВАХ ВІЙНИ: НОВІ ВИКЛИКИ ТА МОРАЛЬНІ ДИЛЕМИ
- Гоцуляк Ю.В.** 1236
КУЛЬТУРА ПАМ'ЯТІ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ДОВІРИ ЯК СКЛАДОВІ ПЕРЕХІДНОГО ПРАВОСУДДЯ В УКРАЇНІ
- Гриньків Н.П.** 1249
УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УМОВАХ СУДОВОЇ РЕФОРМИ
- Гумін О., Коваль М.** 1260
ПРОЯВИ ЦИФРОВОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ПРАВОВОМУ ПРОСТОРІ УКРАЇНИ
- Ділай О.С.** 1267
УНІВЕРСАЛЬНЕ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- Добробог Л.М.** 1276
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ОРГАНАМИ ПРАВОПОРЯДКУ В АСПЕКТІ ВИКОНАННЯ ПОЗИТИВНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ДЕРЖАВИ
- Дутко А.О.** 1286
ФІДУЦІАРНА ЮРИДИЧНА КОНСТРУКЦІЯ: СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА
- Єрмоленко І.Я., Весельська Т.В., Керницький О.Б., Коломієць В.В.** 1296
АДМІНІСТРАТИВНА ЮСТИЦІЯ ТА АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ: МЕЖІ ТА ВЗАЄМОДІЯ

- Кириленко Б.І.** 1310
ВИПРОБУВАННЯ ПРИ ПРИЙНЯТТІ НА РОБОТУ: РОЛЬ ПРОФЕСІЙНИХ СТАНДАРТІВ У ВСТАНОВЛЕННІ ВІДПОВІДНОСТІ ПРАЦІВНИКА ЗАЙМАНІЙ ПОСАДІ
- Ковальова А.С., Рухло Н.В., Нечитайло А.О., Зеленський Є.С.** 1319
ВІДПОВІДНІСТЬ СТАНДАРТНОЇ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ДЛЯ КУРСАНТІВ ЗВО ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ (В ТИРІ) ДО ВЕДЕННЯ СУЧАСНИХ ВОЄННИХ (БОЙОВИХ) ДІЙ
- Козловський В.** 1331
СУДОВО-ПСИХОЛОГІЧНА ЕКСПЕРТИЗА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ
- Коновальчик Є.О.** 1342
ПРИЗНАЧЕННЯ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ НА МІНІМАЛЬНИЙ СТРОК, ПЕРЕДБАЧЕНИЙ СТ. 63 КК УКРАЇНИ, ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я
- Костенко Ю.О., Петренко Г.О.** 1352
ОСОБЛИВОСТІ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ В ПОЛЬЩІ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ
- Кравченко М.О.** 1363
ДО ПИТАННЯ ЗНАЧЕННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ ПІДСЛІДНОСТІ У РОЗСЛІДУВАННІ КОРУПЦІЙНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ОРГАНАМИ НАБУ, ДБР ТА НПУ УКРАЇНИ
- Кропивна К.О.** 1373
ПОНЯТТЯ ТА СИСТЕМА ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В ДЕМОГРАФІЧНІЙ СФЕРІ
- Кубасенко А.В.** 1381
МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ
- Ландіна А.** 1393
КІБЕРБУЛІНГ: ЗАГРОЗИ ДЛЯ НЕПОВНОЛІТНІХ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ ЗАСОБАМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ
- Майкут Х.В.** 1406
ЗАХИСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ
- Матняк В.М., Доманський О.О.** 1416
ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО СТРЕСУ ВІЙСЬКОВО-СЛУЖБОВЦЯМИ ДПСУ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ ОПЕРАТИВНО-СЛУЖБОВИХ ЗАВДАНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Нікончук А.М., Середа І.П. <i>АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ТОКЕНІЗАЦІЇ ЕНЕРГЕТИЧНИХ АКТИВІВ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ</i>	1427
Островський С.О. <i>МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ МОБІЛІЗАЦІЇ В УМОВАХ ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ</i>	1436
Павлова Н.В. <i>МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ТРАНС-НАЦІОНАЛЬНИХ ШАХРАЙСТВ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ</i>	1447
Панаско Ю.І. <i>ЛЮДИНОЦЕНТРИЗМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ ЯК АКСІОЛОГІЧНА ЗАСАДА ФОРМУВАННЯ ПРИНЦИПУ СПРАВЕДЛИВОСТІ В ТРУДОВОМУ ПРАВІ</i>	1458
Патерило І.В., Алексєєнко І.Г. <i>ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ СЕРВІСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ</i>	1468
Полотнянко О.І. <i>ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛЕГІТИМНОСТІ ВИБОРІВ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ПОВНОМАШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ</i>	1479
Пчеліна О.В., Пчелін В.Б. <i>ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПЛАНУВАННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ</i>	1491
Розовенко Е.Ф. <i>ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИ СЕРІЙНОГО ВБИВЦІ</i>	1503
Садовничий Б.О. <i>УЧАСТЬ СПЕЦІАЛІСТА ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ВЛАДОЮ АБО СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ ПІД ЧАС РЕАЛІЗАЦІЇ ДОГОВОРІВ ПРО СПІЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ У БУДІВНИЦТВІ</i>	1512
Самойленко О.А., Щербак І.А. <i>СУТНІСТЬ РЕЖИМІВ ТАЄМНОСТІ ТА ЇХ РОЛЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ</i>	1521
Сорока С. <i>КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЙНИМ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</i>	1531
Філашкін В.С. <i>ОБСТАНОВКА ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ВОЛІ, ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ ОСОБИ</i>	1541

Халькевич Д.А. 1554
*РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК ДЖЕРЕЛО
КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИКО-
ПРАВОВІ ЗАСАДИ ТА ПРАКТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ*

Храпенко О.О. 1566
*ПРОЦЕСУАЛЬНА ТА ІНСТИТУЦІЙНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ПРОКУРАТУРИ
УКРАЇНИ В УМОВАХ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОЇ
РЕФОРМ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ*

Шай Р.Я. 1576
КОРУПЦІЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Шелест О.В. 1589
*МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ:
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ*

Ященко А.М. 1598
*ПОКАРАННЯ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА
ЗДОРОВ'Я, ВЧИНЕНІ У СПІВУЧАСТІ: ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-
ПРАВОВОГО ВИЗНАЧЕННЯ ТА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ОБТЯЖЕННЯ*

СЕРІЯ «Психологія»

Krynichko V.V. 1611
*POSITIVE EMBODIMENT AS A RESOURCE FOR PSYCHOLOGICAL WELL-
BEING AMONG*

Альохіна І.Ю., Романюк Л.В. 1626
*СТРАТЕГІЇ ПОДОЛАННЯ КРИЗОВИХ СТАНІВ У ЖІНОК-ПЕРЕСЕЛЕНОК
ПІД ЧАС ВІЙНИ (ПОЛЬЩА М.ЛОДЗЬ)*

Амплєєва О.М., Земляна Ю.А. 1637
*ОСОБЛИВОСТІ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ
СТАБІЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ*

Белов О.О., Пшук Н.Г., Теклюк С.В., Новицький А.В., Першин М.Ю. 1650
*СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ І СТАН АФЕКТИВНОГО
РЕАГУВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ*

Борисова О.О. 1666
*ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ДОСВІДУ ЛІКВІДАЦІЇ ПРОТИВНИКА НА ПСИ-
ХОЛОГІЧНИЙ СТАН ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ*

Власюк С.Р. 1680
*ОСОБИСТІСНІ ТА СОЦІАЛЬНІ ЧИННИКИ ПРОЦЕСУ СЕКСУАЛЬНОЇ
САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ У ПІДЛІТКІВ: КОРЕЛЯЦІЙНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ*

- Вусатюк О.М.** 1689
ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ
- Гуляє І.А.** 1700
ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЦИТУВАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ: ФОРМУВАННЯ ДОБРОЧЕСНИХ АКАДЕМІЧНИХ ПРАКТИК
- Дмитрук З.А., Караман І.Д.** 1714
ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ГАРМОНІЙНОГО ШЛЮБУ
- Дроботько І.Д., Фролов О.М.** 1726
ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ СТРЕСУ
- Журавель А.В., Середницька І.А.** 1738
ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ СТОРІН ДО МЕДІАЦІЇ: КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ТА СТРУКТУРНА МОДЕЛЬ
- Затерга З.В., Адамська З.М.** 1749
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ ФАХОВИХ КОЛЕДЖІВ
- Калениченко Р.А., Петухова І.О., Телебенєва Є.О., Желєзова І.В.** 1762
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: СТРЕС-ФАКТОРИ ТА ВИКЛИКИ
- Кокарча Ю.А., Шуй Н.В.** 1774
ПСИХОЛОГІЯ ПУБЛІЧНОГО ВИСТУПУ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ: СУЧАСНІ РИТОРИЧНІ ПРАКТИКИ
- Коляденко Н.В.** 1786
ВИКОРИСТАННЯ ГЕЙМІФІКАЦІЇ В ОНЛАЙН-НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ В УКРАЇНІ
- Коць М.О., Дучимінська Т.І.** 1801
ПСИХОДИЗАЙН КАР'ЄРНОЇ ТРАЄКТОРІЇ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ І НАВЧАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ
- Кравченко Т.Ю., Копійка Г.К.** 1813
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ СТРАТЕГІЙ ПОДОЛАННЯ ХВОРОБИ
- Крамченкова В.О., Бондар Г.Г.** 1826
ПРОБЛЕМА ЖИТТЄВИХ СТРАТЕГІЙ ОСОБИСТОСТІ У ПСИХОЛОГІЇ

Кривуценко В.В. <i>РЕЗУЛЬТАТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПРОГРАМИ ПОДО- ЛАННЯ ОСОБИСТІСНИХ КРИЗ ЗАСОБАМИ КІНОМИСТЕЦТВА</i>	1843
Легка А.І. <i>АРТТЕРАПІЯ ЯК ПРОСТІР ДОСЛІДЖЕННЯ ЖІНОЧОЇ САМОІДЕНТИЧ- НОСТІ ТА СЕКСУАЛЬНОСТІ</i>	1858
Липка А.О., Павук О.А. <i>ПСИХОЛОГІЧНЕ УЗМІСТОВЛЕННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ КОНЦЕПЦІЙ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ</i>	1870
Максимчук Б.А. <i>ПСИХОЛОГІЧНІ ТА ДУХОВНІ ВИМІРИ УСМІШКИ В МЕЖАХ НАУКОВО- ПОПУЛЯРНИХ І ПАРАПСИХОЛОГІЧНИХ КОНЦЕПЦІЙ</i>	1891
Малигін О.П. <i>МЕТОДИ ТА ФОРМИ РОБОТИ З РОЗВИТКУ КОГНІТИВНО-ПОВЕДІНКО- ВИХ ЧИННИКІВ ЗДОРОВОЇ СЕКСУАЛЬНОСТІ МОЛОДІ</i>	1904
Малімон В.І. <i>ПОЗИТИВНЕ МИСЛЕННЯ ЯК КОГНІТИВНА СТРАТЕГІЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО САМОЗБЕРЕЖЕННЯ: АСОЦІАЦІЇ З ПЕРЕЖИВАННЯМ САМОТНОСТІ ДОРΟΣЛИХ У ПЕРІОДИ КРИЗ І КОНФЛІКТІВ</i>	1917
Мащак С.О., Гіль У.І. <i>ВІДНОВЛЕННЯ ВНУТРІШНЬОЇ ОПРИ У ЖІНОК ПІСЛЯ ДОСВІДУ ЕМОЦІЙНО ТРАВМАТИЧНИХ СТОСУНКІВ</i>	1935
Мащак С.О., Манько В.Р. <i>ДОСЛІДЖЕННЯ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ ОСІБ З РІЗНИМ РІВНЕМ ПСИХОЛО- ГІЧНОГО ДОБРОБУТУ</i>	1949
Мащак С.О., Северин А.Е. <i>ОСОБЛИВОСТІ СЕКСУАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ МОЛОДІ</i>	1963
Мащак С.О., Шарміна Т.С. <i>ДОВІРА ЯК ПОКАЗНИК ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОБРОБУТУ СТУДЕНТІВ</i>	1977
Мозгова Г.П. <i>ГЕНДЕРНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ЯК ДИНАМІЧНИЙ КОНСТРУКТ ОСОБИСТОСТІ</i>	1990
Мудрак М.А., Бойко П.Ю. <i>ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ЯК КОНТЕКСТ ФОРМУВАННЯ СЕНСОЖИТТЄВИХ ОРІЄНТАЦІЙ</i>	2002

- Никифоруk М.В.** 2013
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ІЗ ДІТЬМИ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВІД НАСИЛЬСТВА
- Нодь І.А.** 2031
ТРАНСФОРМАЦІЯ ФОРМ БУЛІНГУ СЕРЕД ДІТЕЙ В УМОВАХ ВІЙНИ: ВІД ШКІЛЬНОГО ДО ОНЛАЙН- ТА ТРАВМОІНДУКОВАНОГО БУЛІНГУ
- Омельченко І.М., Кобильченко В.В.** 2042
АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ПРОСТІР СУЧАСНОГО ПСИХОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ В КРИЗОВИХ ВИКЛИКАХ ЖИТТЯ
- Пастошук Г.Д.** 2055
АНАЛІЗ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ДО РОБОТИ З НЕПОВНИМИ СІМ'ЯМИ
- Пасько О.М., Шмулій В.В.** 2068
ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНИЙ СУПРОВІД ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ДІЯЛЬНОСТІ
- Петухова І.О., Калениченко Р.А., Мороз І.М., Соловйова Н.Ю.** 2082
ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ В СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ
- Полунін О.В., Панов М.С.** 2096
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ОСОБИСТІСТЮ
- Помиткіна Л.В.** 2111
ГЕНДЕРНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ЯК ВИМІР ПСИХОЛОГІЧНОЇ АВТОНОМІЇ ОСОБИСТОСТІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПІДХІД ТА ПСИХОЛОГІЧНІ ІМПЛІКАЦІЇ
- Потоцька І.С.** 2122
ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ТА СТРУКТУРНО-ЗМІСТОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ МОРАЛЬНИХ КАТЕГОРІЙ "ДОБРА" І "ЗЛА" В СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЇ
- Рисинець Т.П.** 2130
ЦИФРОВІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ: АНАЛІЗ ПРОБЛЕМ, ТЕНДЕНЦІЙ ТА ПРАКТИК
- Романенкова О.Ю., Орлова О.П.** 2144
СОЦІОКУЛЬТУРНА АДАПТАЦІЯ ЗОВНІШНІХ МІГРАНТІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА

- Саламон О.Л., Шульженко Д.І.** 2159
ЦЕРКОВНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЯК ІНТЕГРАТИВНИЙ ПРОСТІР СОЦІАЛЬНО-ДУХОВНОЇ ПІДТРИМКИ ДОРΟΣЛИХ ОСІБ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ
- Самойлов О.С.** 2176
ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ ПРОФІЛАКТИКИ НЕГАТИВНИХ ВПЛИВІВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА СТУДЕНТСЬКУ МОЛОДЬ
- Санніков О.І., Дога Д.Д.** 2187
ОСОБЛИВОСТІ РІШИМОСТІ У ОСІБ, ЯКІ ВІДРІЗНЯЮТЬСЯ ТОЛЕРАНТНІСТЮ ДО НЕВИЗНАЧЕНОСТІ
- Сєвцов С.В., Савенкова І.І.** 2206
ПСИХОЛОГІЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ПАЦІЄНТІВ З РОЗЛАДОМ АДАПТАЦІЇ: ЕТАПНО-МОДУЛЬНИЙ МЕТОД
- Сєроштан І.В.** 2224
ПСИХОЛОГІЧНА СТІЙКІСТЬ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ХРОНІЧНОГО СТРЕСУ: МІЖПІДХІДНИЙ АНАЛІЗ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ
- Стасюк М.І.** 2235
ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА ЯК ДЕТЕРМІНАНТА ОСОБИСТІСНОГО ЗРОСТАННЯ СТУДЕНТІВ
- Федоренко А.Ф.** 2249
ПСИХОЛОГІЧНІ ФУНКЦІЇ ВІРТУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ПІДТРИМКИ В УМОВАХ ТРИВАЛОГО ПЕРЕЖИВАННЯ СТРЕСУ В ДОРΟΣЛОМУ ВІЦІ
- Федотова Т.В., Музичук А.Л.** 2260
ЕТНОСОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ ВІЯВУ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ
- Фоменко К.І., Крамченкова В.О., Грицук О.В.** 2273
КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ТА ПСИХОДІАГНОСТИКА РЕСУРСНОЇ ЕМПАТІЇ ОСОБИСТОСТІ
- Харченко С.В., Литвин Ю.І.** 2290
СТАЖ СЛУЖБИ В ПОЛІЦІЇ ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА ЕМОЦІЙНУ СФЕРУ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ
- Харченко С.І., Савіцька О.В., Бичук І.О.** 2301
ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ В УПРАВЛІННІ КОНФЛІКТАМИ В МУЛЬТИКУЛЬТУРНИХ КОМАНДАХ

- Чепіга Л.П., Казарова Г.М.** 2316
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК МЕТОД РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ У МАЙБУТНІХ КЕРІВНИКІВ В ГАЛУЗІ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
- Чуйко Г.В., Чаплак Я.В., Зварич І.М.** 2329
АЛЬТРУІЗМ І ЕГОЇЗМ ЯК ЖИТТЄВІ НАЛАШТОВАНOSTІ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК З ЦІННОСТЯМИ ТА ПСИХОЛОГІЧНИМ ЗАХИСТОМ ОСОБИСТОСТІ
- Шель Н.В.** 2343
ПСИХОДІАГНОСТИЧНІ МАРКЕРИ У РОБОТІ ІЗ ДІТЬМИ РАНЬОГО ВІКУ
- Якимчук Б.А.** 2353
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОЯВУ АСОЦІАЛЬНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ ОСОБИСТОСТІ ТА ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКІВ ТА ЮНАКІВ
- Яковицька Л.С., Вашека Т.В.** 2366
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО ЗРОСТАННЯ МОЛОДІ З РІЗНИМ ТИПОМ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ У ВОЄННИЙ ЧАС
- Яковицька Л.С., Філоненко Є.А.** 2377
СТРАТЕГІЇ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У КОНТЕКСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ТА ЕМОЦІЙНО-РЕГУЛЯТОРНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ
- Яковлева А.І.** 2388
ГЕТЕРОГЕННІСТЬ ПОСТКОВІДНИХ ПСИХІЧНИХ НАСЛІДКІВ: ЕМОЦІЙНО-КОГНІТИВНІ ПРОФІЛІ ТА ПРЕДИКТОРИ ЗНИЖЕННЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ

УДК 351:620.9:339.923

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-1\(67\)-37-62](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-1(67)-37-62)

Акімова Людмила Миколаївна доктор наук з державного управління, кандидат економічних наук, професор, Заслужений працівник освіти України, професор кафедри трудових ресурсів і підприємництва, Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне, <https://orcid.org/0000-0002-2747-2775>

Мойсіяха Андрій Валентинович доктор філософії у галузі публічного управління та адміністрування, доцент кафедри організації туристичної діяльності Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу МАУП, старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (психофізіологічних, психологічних досліджень та кадрової безпеки) Науково-методичного центру кадрової політики Міністерства оборони України, <https://orcid.org/0000-0002-7249-9272>

Акімов Олександр Олексійович доктор наук з державного управління, професор, Заслужений економіст України, Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-9557-2276>

ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Анотація. У статті здійснено інституційно-управлінський аналіз трансформації механізмів публічного управління у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції. Проаналізовано сучасні наукові підходи до розуміння енергетичної безпеки та обґрунтовано доцільність її трактування як категорії стійкості енергосистеми в умовах воєнних і структурних загроз. Доведено, що євроінтеграція виступає не лише правовим орієнтиром, а системним драйвером перебудови управлінських моделей, інституційної архітектури та регуляторних інструментів енергетичного сектору України. Обґрунтовано, що трансформація механізмів публічного управління супроводжується переходом від адміністративно-командної моделі до регуляторної, координаційної та стратегічно-аналітичної моделі управління. Узагальнено основні напрями інституційних перетворень, зокрема адаптацію законодавства до *acquis* ЄС, розвиток регуляторної та інституційної спроможності, посилення міжвідомчої та міжсекторальної

взаємодії, інтеграцію енергетичної безпеки у систему стратегічного планування. Виявлено ключові проблеми та ризики реалізації трансформаційних процесів, пов'язані з неповною інституційною автономією регулятора, гібридністю регуляторної моделі, фрагментарністю координації управлінських рішень та дефіцитом аналітичних і кадрових спроможностей. Запропоновано напрями вдосконалення механізмів публічного управління енергетичною безпекою України, що охоплюють інституційно-нормативне доопрацювання, підвищення якості регуляторних інструментів, розвиток міжсекторальної координації та посилення стратегічної й аналітичної складової управління. Зроблено висновок, що успішність трансформації механізмів публічного управління в умовах євроінтеграції визначається здатністю держави забезпечити практичну стійкість енергосистеми та перетворити європейські норми і процедури на інструменти зміцнення енергетичної безпеки України.

Ключові слова: публічне управління, енергетична безпека, євроінтеграція, енергетичний сектор, регуляторна політика, інституційна трансформація, стратегічне планування, стійкість енергосистеми.

Akimova Liudmyla Mykolaivna Doctor of Science in Public Administration, PhD (Economics), Professor, Honored Worker of Education of Ukraine, Professor of the Department of Human Resources and Entrepreneurship, The National University of Water and Environmental Engineering, Rivne, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-2747-2775>

Moysiyaha Andriy Valentynovich Doctor of Philosophy in Public Management and Administration, Associate Professor of the Department of Organization of Tourism Activities of the Educational and Scientific Institute of Management, Economics and Business of the IAPM, Senior Researcher of the Research Department (Psychophysiological, Psychological Research and Personnel Security) Scientific and Methodological Center for Personnel Policy of the Ministry of Defense of Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-7249-9272>

Akimov Oleksandr Oleksiyovych Doctor of Sciences (Public Administration), Professor, Honored Economist of Ukraine, Professor, Scientific and Methodological Center for Personnel Policy of the Ministry of Defense of Ukraine, Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-9557-2276>

TRANSFORMATION OF PUBLIC GOVERNANCE MECHANISMS IN THE FIELD OF UKRAINE'S ENERGY SECURITY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION

Abstract. The article provides an institutional and governance-based analysis of the transformation of public governance mechanisms in the field of Ukraine's energy

security in the context of European integration. The study analyzes contemporary scientific approaches to energy security and substantiates its interpretation as a category of energy system resilience under wartime and structural threats. It is demonstrated that European integration acts not only as a legal benchmark, but also as a systemic driver of changes in governance models, institutional architecture and regulatory instruments of Ukraine's energy sector. It is substantiated that the transformation of public governance mechanisms is associated with a shift from an administrative-command model to a regulatory, coordinative and strategic-analytical model of governance. The paper summarizes the main directions of institutional change, including the adaptation of national legislation to the EU acquis, strengthening regulatory and institutional capacity, enhancing intersectoral and interagency coordination, and integrating energy security into the system of strategic planning. The research identifies key problems and risks of the transformation process related to the incomplete institutional autonomy of the regulator, the hybrid nature of the regulatory model, fragmented governance coordination, and limited analytical and human capacity. The author proposes directions for improving public governance mechanisms of Ukraine's energy security, focusing on institutional and regulatory refinement, enhancement of regulatory instruments, development of intersectoral coordination, and strengthening of strategic and analytical governance components. It is concluded that the effectiveness of transformation in the context of European integration depends on the state's ability to ensure the practical resilience of the energy system and to transform European norms and procedures into operational tools for strengthening Ukraine's energy security.

Keywords: public governance, energy security, European integration, energy sector, regulatory policy, institutional transformation, strategic planning, energy system resilience.

Постановка проблеми. Поглиблення євроінтеграційних процесів України зумовлює системну трансформацію публічного управління в енергетичному секторі, що відбувається в умовах воєнних загроз, структурної перебудови економіки та переорієнтації на стандарти Європейського Союзу. Енергетична безпека за таких умов набуває статусу одного з ключових компонентів національної безпеки та сталого розвитку, що потребує не лише технологічної модернізації галузі, а й глибоких інституційно-управлінських змін.

Незважаючи на активну адаптацію законодавства до *acquis* ЄС, реформування системи державного регулювання та створення нових інституцій, в Україні зберігаються фрагментарність управлінських рішень, недостатній рівень міжсекторальної координації та обмежена регуляторна спроможність, що ускладнює формування цілісної системи публічного управління енергетичною безпекою, здатної ефективно реагувати на безпекові ризики, інтегрувати європейські норми

та забезпечувати довгострокову стійкість енергетичного сектору. У зв'язку з цим актуалізується необхідність інституційно-управлінського аналізу трансформації механізмів публічного управління у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції, з метою виявлення ключових напрямів перетворень, системних проблем і ризиків, а також визначення обґрунтованих шляхів їх удосконалення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що проблематика трансформації публічного управління у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції розглядається на перетині державного управління, енергетичної політики та європейських студій.

Українські науковці акцентують увагу на управлінських та безпекових вимірах енергетичної політики. Так, М. Ковалів, Р. Скриньковський, С. Єсімов та ін. (2022) [1] розглядають стратегічне планування як базовий інструмент державного управління, підкреслюючи його роль у забезпеченні узгодженості політик і стійкості секторів в умовах трансформацій, що є концептуально важливим для формування системи енергетичної безпеки. Я. Коваль (2025) [2] аналізує державне управління енергетичною сферою в умовах гібридної війни, наголошуючи на необхідності адаптивних стратегічних підходів і кризових інструментів, які поєднують регуляторні та безпекові механізми. В. Логоша (2025) [3] виокремлює проблемні аспекти публічного управління енергетичною безпекою, зокрема інституційну фрагментарність, обмежену координацію та нормативні суперечності, що знижують ефективність реалізації державної політики у цій сфері.

Нормативно-правові дослідження та офіційні документи формують інституційну рамку трансформації управління. Закони України про ринки електричної енергії та природного газу [7; 8], про регулятора [6], а також акти щодо запобігання зловживанням на оптових енергетичних ринках [4; 5] відображають рух України до європейської моделі регулювання. Стратегія енергетичної безпеки України [9] закріплює необхідність інтеграції безпекових принципів у систему державного управління та стратегічного планування.

Значний масив досліджень присвячений європейському виміру трансформацій. Т. Бьорцель і Т. Райса (2000) [10] та К. Раделлі (2004) [20] розглядають європеїзацію як процес внутрішніх інституційних змін під впливом норм і практик ЄС, що створює теоретичну основу для аналізу трансформації управлінських механізмів в Україні. А. Черп і Д. Джуелл (2014) [11], а також Б. Совакул і М. Браун (2010) [22] розширюють концепцію енергетичної безпеки, підкреслюючи її багатовимірність та необхідність виходу за межі суто ресурсного підходу, що є важливим для обґрунтування інституційно-управлінського фокусу дослідження.

Аналітичні матеріали міжнародних організацій доповнюють наукові підходи емпіричними оцінками. Звіти Секретаріату Енергетичного Співтовариства

[16; 17] фіксують прогрес України в адаптації асquis ЄС і водночас наголошують на проблемах регуляторної спроможності та управлінської координації. Документи Європейської Комісії щодо енергетичної безпеки [13] та імплементації європейської енергетичної політики в Україні [12; 14; 15] акцентують увагу на необхідності інституційної конвергенції та переходу від нормативної адаптації до практичної інтеграції. Прогностичні й фінансово-економічні оцінки МВФ [19] і стратегічні документи розвитку [26] підкреслюють значення реформ корпоративного врядування, тарифної політики та регуляторної стабільності для забезпечення стійкості енергетичного сектору.

Водночас аналіз наукових і аналітичних джерел засвідчує, що більшість робіт зосереджені або на галузевих аспектах енергетичної політики, або на правовій імплементації європейських норм. Недостатньо розкритим залишається комплексний інституційно-управлінський вимір трансформації механізмів публічного управління енергетичною безпекою України саме в контексті євроінтеграції, що зумовлює актуальність і наукову новизну даного дослідження.

Метою дослідження є інституційно-управлінський аналіз трансформації механізмів публічного управління у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції, з визначенням ключових напрямів змін, проблем, ризиків та шляхів удосконалення.

Виклад основного матеріалу. У сучасній науковій та політико-управлінській традиції енергетична безпека найчастіше трактується як здатність держави забезпечувати надійне й безперервне постачання енергоресурсів за прийнятною ціною. Саме таку рамку задає підхід Міжнародного енергетичного агентства (IEA), що наголошує на неперервності доступу та економічній доступності енергії [18]. У межах публічного управління даний підхід є практичним, адже безпосередньо пов'язує енергетику з життєзабезпеченням населення, роботою інфраструктури, стійкістю економіки та обороноздатністю.

Водночас, обмеження “ціново-постачальної” дефініції полягає у тому, що вона недостатньо враховує інституційну крихкість енергосистеми та її вразливість до складних, комбінованих загроз. У цьому контексті концептуально сильним є підхід А. Черпа та Д. Джуелл, які пропонують розуміти енергетичну безпеку як низьку вразливість життєво важливих енергетичних систем [11]. На нашу думку, саме такий підхід найкраще відповідає логіці публічного управління України в умовах війни та євроінтеграції, адже критично важливими стають керованість ризиків, резервування, швидкість відновлення, кіберстійкість, захист мереж і здатність держави координувати суб'єктів ринку під час криз.

Паралельно в літературі усталилася багатовимірна модель енергетичної безпеки, яку розвиває Б. Совакул: енергобезпека складається з вимірів наявності (availability), доступності, економічної досяжності (affordability), ефективності та екологічної складової [22]. Ми частково погоджуємось із такою рамкою,

оскільки вона забезпечує аналітичну повноту і дозволяє “приземлити” безпеку у показники політики, такі, як ціни, резерви, диверсифікація, енергоефективність. Водночас, для України у 2022-2026 роках ключовим уточненням має бути параметр стійкості як здатності системи відновлюватися після шоків і працювати в умовах пошкоджень. Таким чином, підхід “вразливості енергосистем” А. Черпа та Д. Джуелл є методологічно сильнішим саме для завдань публічного управління [11].

Варто зазначити, що офіційна рамка державної політики в Україні закріплена у Стратегії енергетичної безпеки, схваленій урядом, яка розглядає загрози від воєнних ризиків і атак на інфраструктуру до кіберзагроз та енергетичної бідності [9]. Завдяки Стратегії енергетична безпека в Україні є категорією публічного порядку та національної стійкості, що безпосередньо визначає характер управлінських механізмів.

Євроінтеграція впливає на енергетичну сферу не декларативно, а через механізм європеїзації – процеси перенесення у національну політику правил, процедур і управлінських практик, сформованих на рівні ЄС. У класичному визначенні К. Раделлі європеїзація охоплює конструювання, дифузію та інституціоналізацію формальних і неформальних правил, процедур і норм, які спочатку формуються в політиці ЄС, а потім вбудовуються у внутрішню систему управління [20]. Ми погоджуємось із даною логікою, адже вона пояснює, чому трансформація механізмів публічного управління в енергетиці проявляється одночасно на рівні законодавства, інституцій, процедур, і навіть управлінської культури [28-32].

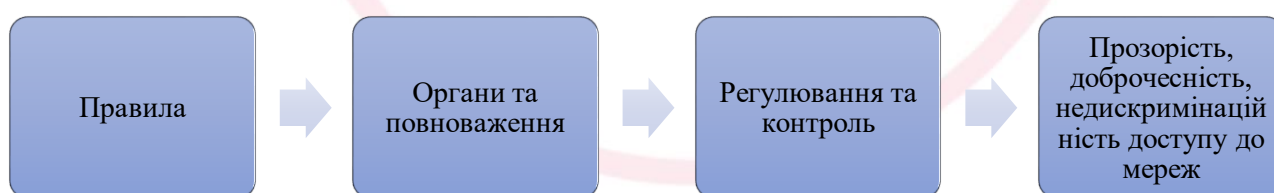

Рис. 1 Схема багатовимірної трансформації публічного управління в енергетичному секторі, авторська розробка.

Однак, як зазначили Т. Борзель та Б. Райс, ключовою умовою реальних змін є наявність невідповідності між практиками ЄС і національними інститутами, що створює тиск на адаптацію [10]. Для публічного управління України така невідповідність історично існувала у сферах монополізованих ринків, політизованого тарифоутворення, слабкої незалежності регулятора, непрозорих правил доступу до мереж та недостатньої інтегрованості з європейським енергoprостором. Саме тому євроінтеграція працює як структурний драйвер,

зобов'язуючи переформатовувати функції держави від прямого адміністративного впливу до регуляторного управління за правилами, де основними інструментами стають ринкові механізми, нагляд, стандарти та ризик-менеджмент.

Особливо показовим є факт інституційної прив'язки України до європейського нормативного поля через Енергетичне Співтовариство. Договір про його заснування прямо фіксує зобов'язання сторін впроваджувати *acquis communautaire* у сфері енергетики [23]. Формально-правова інтеграція через європейську *acquis* означає, що реформи не обмежуються окремими рішеннями, а мають характер послідовної системної перебудови від ринкових правил до інституційного дизайну.

Як додатковий аргумент, стратегічні документи ЄС підкреслюють, що енергетична безпека забезпечується через підвищення стійкості, зниження залежності, розвиток інфраструктури та координацію політик [13]. Повністю погоджуємось із європейською логікою, оскільки для України важливо розбудувати стійку модель публічного управління, яка витримує кризи, не руйнується через зміну політичної кон'юнктури та має інструменти горизонтальної координації. В. Логоша прямо підкреслює, що реформа механізмів управління енергобезпекою повинна відбуватися через підвищення спроможності державного управління та усунення управлінських “вузьких місць” [3]. Ми погоджуємось із такою постановкою питання, але уточнюємо, що у в умовах євроінтеграції показником якості трансформації є ступінь їхньої операційної здатності діяти в логіці ЄС – через стандартизовані процедури, прозорість, незалежність регуляторних рішень і готовність до кризового управління.

Отже, трансформація механізмів публічного управління енергетичною безпекою України в умовах євроінтеграції є процесом європеїзації правил і процедур, який водночас має бути підкріплений інституційною спроможністю та стійкістю енергосистеми як об'єкта управління [33-37]. Саме це поєднання визначає реальну (а не декларативну) енергетичну безпеку в сучасних умовах.

Принагідно підкреслити, що євроінтеграція у сфері енергетики в Україні фактично виконує роль структурного “перемикача”, оскільки змінює нормативну базу та логіку управління – від адміністративно-командної моделі до регуляторної, орієнтованої на конкуренцію, незалежний нагляд, ринкові сигнали та спільні правила з ЄС. Такий перехід є необхідною умовою наближення до єдиного енергетичного простору ЄС, що закріплено зобов'язаннями України як сторони Договору про Енергетичне Співтовариство та практикою імплементації *acquis* [16].

Ключова структурна зміна полягає у перерозподілі ролей між органами державної влади та посиленні функціональної автономії регулятора й операторів систем. Закон України “Про ринок електричної енергії” закріпив модель функціонування конкурентного ринку, що передбачає інституційну диференціацію:

розмежування генерації, передачі, розподілу, постачання, а також спеціальні вимоги до оператора системи передачі [7]. Аналогічно, Закон України “Про ринок природного газу” орієнтований на принципи конкуренції, захисту споживача та інтеграції з ринками держав Енергетичного Співтовариства [8]. У даній конструкції центральний орган виконавчої влади (передусім Міненерго) поступово зміщує акцент із прямого “ручного” управління до формування політик, стратегування та забезпечення безпеки постачання. Водночас зростає роль незалежного регулятора як носія рішень, що мають бути професійними, доказовими та узгодженими з європейськими принципами регулювання. Правовий статус НКРЕКП визначений Законом України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг” №1540-VIII [6].

У науковому дискурсі така еволюція пояснюється переходом до *regulatory governance*, коли держава забезпечує результат не через адміністрування операцій, а через правила, стимули і нагляд. Український приклад показує, що якість регуляторної автономії стає критичною. Аналізуючи дискреційні повноваження енергетичного регулятора, варто підкреслити, що в умовах реформ важливе не лише юридичне закріплення компетенцій, а й межі розсуду регулятора та правові гарантії його рішень. Для енергетичної безпеки України автономність регулятора має цінність лише тоді, коли вона поєднана з прозорими процедурами, підзвітністю та інституційною спроможністю діяти в кризових умовах. Показовими є оцінки Енергетичного Співтовариства: Секретаріат визнає покращення незалежності НКРЕКП, але одночасно вказує на збереження проблем у гарантіях її функціональної та фінансової автономії [21]. На наш погляд, така “неповна незалежність” створює вузьке місце трансформації, оскільки ринкові механізми не можуть бути стійкими, якщо ключовий арбітр системи залишається інституційно вразливим.

Окремим виміром перегляду повноважень стала інституціоналізація відокремлення операторів передачі як вимоги європейського енергетичного права. Енергетичне Співтовариство фіксує, що НЕК “Укренерго” було умовно сертифіковано ще у 2021 році, а з 1 січня 2024 року компанія набула повного членства ENTSO-E, водночас низка умов сертифікації потребувала подальшого виконання (з огляду на воєнний стан) [17]. Ми частково погоджуємось із підходом “умовної” сертифікації як компромісу в період війни, однак підкреслюємо, що тривале відтермінування завершення unbundling-умов підвищує ризики для довіри партнерів та гальмує повну інституційну сумісність із ЄС, а отже, посилення енергетичної безпеки через євроінтеграцію.

Євроінтеграційний драйвер проявляється у перебудові регуляторної моделі: від переважно адміністративного ціноутворення та директивного перерозподілу ресурсів – до конкурентних сегментів ринку (біржових/організованих

майданчиків), фінансово відповідального балансування, антиманіпуляційного нагляду і прозорості торгівлі. У стратегічному сенсі ринкова модель електроенергетики, запущена на основі Закону “Про ринок електричної енергії” №2019-VIII, передбачає сегментацію ринку (двосторонні договори, РДН/ВДР, балансуєчий ринок та допоміжні послуги) [7]. Однак практика воєнного періоду показала, що повноцінна ринкова логіка в Україні часто вимушено поєднується з регуляторними обмеженнями, зокрема ціновими обмеженнями та спеціальними обов’язками. На нашу думку, у контексті євроінтеграції важливо, щоб усі заходи залишались пропорційними, тимчасовими та юридично чистими, і не руйнували довіру до ринку, що прямо корелює з європейськими сигналами: в матеріалах щодо прогресу України Європейська Комісія акцентує на поступовій відмові від цінових обмежень і PSO як передумові ринкової інтеграції [27].

Важливою інституційною новацією стала імплементація стандартів REMIT (ринкова доброчесність та прозорість) через Закон України № 3141-IX, який спрямований на запобігання маніпуляціям та інсайдерській торгівлі на оптових енергоринках [4]. Регулятор, у свою чергу, затвердив Постанову НКРЕКП “Про затвердження Вимог щодо забезпечення доброчесності та прозорості на оптовому енергетичному ринку” № 614. Енергетичне Співтовариство відзначало прогрес у впровадженні REMIT-архітектури (реєстрація учасників, авторизація платформ, правила звітності) [12]. На наш погляд, даний блок є одним з найприкладніших для енергетичної безпеки: прозорість і антиманіпуляційний контроль знижують ризики “штучних” та фінансових дефіцитів, які у кризові періоди здатні перетворитися на фактор системної нестійкості.

Окремим маркером інтеграції стала підготовка до market coupling з ЄС. У 2025 році обговорювались зміни до українського енергетичного законодавства, спрямовані на транспозицію ключових актів ЄС (зокрема Директиви (EU) 2019/944 та Регламенту (EU) 2019/943) як нормативної основи для зближення ринків [25]. Ми оцінюємо даний напрям як стратегічно важливий, адже market coupling у європейському розумінні є доказом того, що українські правила достатньо “сумісні”, щоб працювати в режимі спільного ринку.

Варто зауважити, що євроінтеграційний вплив змінює не тільки інституції та правила, а й управлінські інструменти, через які органи публічної влади координують сектор і контролюють ризики. По-перше, посилюється багаторівнева координація. Так, Україна дедалі більше функціонує як частина ширшої регіональної архітектури. Так, факт повного членства Укренерго в ENTSO-E з 2024 року є інституційним і він означає включення до стандартів операційної надійності, мережевого планування та кризового реагування. По-друге, еволюціонує контрольна функція через поєднання класичного регуляторного нагляду та цифрових інструментів моніторингу ринку. Саме REMIT-інфраструктура формує основу контролю, який відповідає європейським стандартам.

По-третє, змінюється характер кризового управління: війна зумовила тимчасову “гібридність” системи, де ринок працює разом із обмеженнями, що знижують системні ризики.

Додатково слід врахувати роль громадянського моніторингу та експертних інституцій. Аналітика українського профільного центру DIXI Group неодноразово підкреслювала, що виконання Угоди про асоціацію та енергетичних зобов’язань потребує інституційної узгодженості рішень і “зняття заторів” у впровадженні [14]. Ми підтримуємо дану позицію, оскільки координація та контроль у сфері енергетичної безпеки не можуть бути ефективними без публічної прозорості, регулярної оцінки ризиків та корекції політик на основі даних.

Таким чином, євроінтеграція виступає драйвером структурних змін у системі управління енергетичним сектором України через три взаємопов’язані процеси.

Авторська розробка.

Водночас, для енергетичної безпеки України критично важливо, щоб воєнні винятки мали тимчасовий характер і поступово набували форми, сумісної з *acquis* ЄС.

Інституційні перетворення у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції слід розглядати як цілісний процес європеїзації управління, тобто оновлення правил, структур і процедур, що наближує національну модель до стандартів ЄС та Енергетичного Співтовариства. Продуктивною є дефініція К. Раделлі, за якою європеїзація означає конструювання, дифузії та інституціоналізацію формальних і неформальних правил, які формуються в політиці ЄС і вбудовуються в національні політики та інституції [20]. Ми погоджуємося з даним підходом, оскільки він дозволяє пояснити, чому реформа енергетичного

сектору в Україні виходить за межі оновлення законодавства і включає зміну регуляторної культури [38-40]. Водночас, для України є критично важливим уточнення, що європеїзація в енергетиці має одночасно підтримувати ринкову інтеграцію та воєнну стійкість енергосистеми, що робить інституційні рішення більш складними й компромісними.

Адаптація законодавства до *acquis* ЄС у сфері енергетики є базовим інструментом інституційної трансформації, оскільки вона визначає каркас правил для ринків електроенергії та газу, незалежності регулятора, прозорості та захисту конкуренції. Важливо, що для України цей процес має не лише євроінтеграційну, а й безпекову функцію, адже узгоджені правила підвищують передбачуваність ринку, інвестиційну довіру та здатність сектору працювати в кризових умовах.

Показовим є рух України у напрямі Електроенергетичного інтеграційного пакета ЄС, зокрема транспозиції Директиви (ЄС) 2019/944 та Регламенту (ЄС) 2019/943. У 2025 р. у публічному просторі фіксувались законодавчі ініціативи, спрямовані на приведення дизайну українського ринку до стандартів ЄС для підготовки *market coupling* [25]. Ми частково погоджуємося з тезою, що саме *market coupling* має стати фінальною точкою реформ, оскільки він справді є індикатором сумісності правил. Однак у контексті енергетичної безпеки України “підготовка до *coupling*” повинна враховувати і воєнні обмеження (ризики атак, дефіцит генерації, аварійні режими), інакше формальна гармонізація може не дати очікуваного ефекту стійкості.

Євроінтеграційні правила не працюють автоматично без інституційної спроможності органів, які мають їх виконувати. Тому другим ключовим напрямом трансформації є посилення професійності, незалежності, процедурної якості та ресурсного забезпечення регулятора і суміжних органів контролю. Енергетичне Співтовариство у щорічних звітах фіксує прогрес України, але одночасно підкреслює необхідність подальшого зміцнення інституційної незалежності регулятора (NEURC/НКРЕКП) через законодавчі зміни [16]. Додатково Секретаріат аналізував ризики для незалежності НКРЕКП у контексті змін до профільного закону та відповідності директивам ЄС щодо регуляторної автономії. Ми погоджуємося з тим, що незалежність регулятора є системною умовою енергетичної безпеки: у кризових ситуаціях саме регуляторні рішення (доступ до мереж, правила балансування, прозорість торгівлі, санкції за маніпуляції) забезпечують керованість ринку. Водночас додаємо, що незалежність має бути операційною: інституція повинна мати аналітичні інструменти, кадрову стійкість і довіру учасників ринку.

Практичною ілюстрацією “переходу від норм до спроможності” є REMIT-імплементация. Так, після закріплення законодавчої рамки критично важливими стають вторинні акти, IT-архітектура реєстрації та нагляду, а також спромож-

ність застосовувати санкції й запобігати зловживанням. На нашу думку, саме даний блок реформ він розбудовує механізми дисципліни ринку, що зміцнюють енергетичну безпеку через прогнозованість і доброчесність.

Я. Коваль підкреслює, що енергетика стала одним із центральних об'єктів впливу та дестабілізації, а отже потребує адаптивних механізмів управління й координації [2]. Ми погоджуємося із такою постановкою питання і уточнюємо, що координація має бути не лише реактивною (ліквідація наслідків), а й превентивною (оцінка ризиків, резервування, сценарне планування імпорту/дефіциту, узгодженість регуляторних та бюджетних рішень).

Додатковий вимір міжсекторальності формує й ринкова інтеграція з ЄС, яка вимагає системної взаємодії оператора системи передачі, регулятора, уряду та міжнародних партнерів. У контексті енергетичної безпеки координаційний критерій можна сформулювати так: ефективне управління – це наявність єдиного циклу рішень (дані → аналіз ризику → рішення → контроль виконання → корекція), який об'єднує інституції. Європейська інтеграція стимулює Україну переходити до стратегічної моделі управління, де енергетична безпека включається в документи довгострокового планування та стає вимірюваною через цілі, індикатори й політики. Тут вирішальну роль відіграє Національний план з енергетики та клімату (NECP) до 2030 року, який Україна затвердила 25 червня 2024 року, позиціонуючи його як рамковий документ узгодження енергетичної та кліматичної політики [24]. У самому документі NECP підкреслено, що його підготовка є зобов'язанням України відповідно до вимог Регламенту (ЄС) 2018/1999 у межах Енергетичного Співтовариства.

Отже, NECP є ключовим інституційним вікном для інтеграції енергетичної безпеки у стратегічне планування, яке підкреслює на керованості безпековою складовою (через сценарії, резерви, оцінку вразливостей інфраструктури, пріоритети відновлення). Тут доречно врахувати наукові напрацювання щодо стратегічного планування в системі публічного управління України: дослідники підкреслюють, що якість стратегічного управління визначається узгодженістю документів, наявністю механізмів реалізації та моніторингу, а не лише формальним ухваленням стратегій [1]. Ми частково погоджуємося з узагальненням авторів, додаючи енергетичний акцент: у сфері енергетичної безпеки моніторинг має бути оперативним, оскільки загрози (атаки, дефіцит, обмеження імпорту, аварійність) змінюються швидше, ніж типовий цикл державних стратегій.

Водночас стратегічне планування в енергетиці має спиратися на національні безпекові орієнтири. В Україні таким рамковим документом виступає Стратегія енергетичної безпеки, що визначає пріоритети диверсифікації, стійкості та інституційних завдань держави [9]. На нашу думку, саме узгодженість NECP із цілями Стратегії енергетичної безпеки та практиками асquis ЄС є оптимальною моделлю стратегічної інтеграції, де ЄС задає стандарти й інструменти, а національні документи – безпекові пріоритети в умовах війни.

Отже, основні напрями інституційних перетворень у сфері енергетичної безпеки України під впливом євроінтеграції формують взаємопов'язану систему: (1) правова адаптація до *acquis* ЄС, (2) нарощування регуляторної спроможності та інституційної незалежності, (3) зміцнення міжвідомчої координації як умови кризостійкості, (4) включення енергетичної безпеки у стратегічне планування через NECP і національні стратегії. Ключовим критерієм успішності трансформації виступає здатність інституцій забезпечити реальну стійкість енергосектору та його сумісність із європейським енергетичним простором.

Варто зазначити, що трансформація механізмів публічного управління у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції має ознаки системної реформи, однак її результативність залежить від здатності держави перетворити правову європеїзацію на інституційну спроможність та зберегти баланс між ринковою логікою й воєнною стійкістю енергосистеми. Власне, прогрес у наближенні до *acquis* є очевидним, але реалізація супроводжується низкою структурних обмежень, які формують ризики для енергетичної безпеки та інтеграції до європейського енергоринку:

- *неповна інституційна автономія регулятора та обмежена “операційна незалежність”*: європейська модель енергетичних ринків ґрунтується на сильному незалежному регуляторі. Є потреба подальшого посилення інституційної незалежності та врядування НКРЕКП через законодавчі зміни, особливо з огляду на обмеження воєнного стану. Для енергетичної безпеки ключовою є спроможність регулятора діяти стабільно в кризі – мати стійкі процедури, аналітику, цифрові інструменти ринкового нагляду (зокрема REMIT) і можливість забезпечувати довіру до ринку в умовах дефіциту та атак;

- *гібридність регуляторної моделі: ринок + адміністративні винятки*: воєнний період закріпив змішану систему, в якій конкурентні сегменти ринку існують паралельно з обмеженнями ціноутворення та спеціальними обов'язками (PSO). PSO є соціально виправданим інструментом у воєнний час, проте його тривале збереження без прозорої траєкторії виходу створює ризик накопичення квазіринкових деформацій, що підривають інвестиційні стимули та фінансову стійкість сектору;

- *цінові обмеження на організованих сегментах ринку*: енергетичне Співтовариство у спеціальній ноті прямо пов'язувало встановлення низьких цінових “стель” із негативним впливом на інвестиційну привабливість, ресурсну достатність та навіть ризиками для безпеки постачання. На нашу думку, це одна з найсуттєвіших проблем управління в контексті євроінтеграції: Україна має одночасно зберігати керованість цін у кризі та не “закривати” ринок від конкурентних сигналів, необхідних для інтеграції з ЄС;

- *нерівномірність правової імплементації *acquis*: “закони прийнято – механізми працюють частково”*: впровадження REMIT стало значним кроком до європейських стандартів прозорості. Проте навіть за наявності нормативної

рамки уразливими залишаються практичні компоненти: технічна інфраструктура збору даних, наглядова аналітика, узгодженість санкцій, а також здатність швидко реагувати на маніпуляції в умовах стресу системи. Правова адаптація є необхідною, але недостатньою умовою, адже без інституційного підкріплення вона не гарантує енергетичної безпеки як стійкості ринку до шоків.

Значним обмеженням також є те, що євроінтеграційна трансформація вимагає синхронізації політик. Уряд формує стратегічні пріоритети та соціальні рамки, регулятор забезпечує правила ринку, оператори систем відповідають за технічну надійність, а антимонопольні та контрольні органи – за конкуренцію й добросовісність. У сфері енергетики України також важливою проблемою є дублювання впливу через накладання інструментів: з одного боку – ринкові правила та нагляд, з іншого – рішення уряду щодо PSO, тарифних/цінових обмежень, спеціальних режимів. Найбільш значущими втручаннями виступають саме цінові обмеження НКРЕКП та PSO уряду, які впливають на конкуренцію і ліквідність.

Підготовка до об'єднання ринків із ЄС вимагає узгодженості процедур, ролей NEMO, правил встановлення цінових обмежень та механізмів авторизації. У 2025 році активно обговорювались законодавчі зміни, що мають обмежити застосування *price caps* у рамках зближення умов торгівлі з ринками ЄС. Ми підтримуємо таку логіку як крок до інтеграції, однак наголошуємо, що у контексті енергетичної безпеки України *market coupling* має впроваджуватися як керований перехід, у якому координація між регулятором, урядом та системним оператором є критичною умовою уникнення “переломних” ризиків для внутрішньої стабільності.

М. Драпак та О. Краєв фіксують прямий зв'язок між російською агресією та загрозами для енергетичної інфраструктури (атаки на мережі, захоплення об'єктів, обмеження транзитних можливостей) [15]. Ми погоджуємось з тим, що в Україні енергетична реформа не може розглядатися “у мирному режимі”, адже будь-яка управлінська модель має містити модуль стійкості, зокрема, резерви, сценарії аварійної роботи та пріоритетність відновлення мереж. У протилежному випадку навіть нормативно правильна імплементація *acquis* не гарантуватиме енергетичної безпеки. Проблема фінансового балансу посилюється необхідністю одночасно утримувати соціальну доступність тарифів і забезпечувати інвестиції у відновлення та модернізацію. Моніторинг виконання програмних зобов'язань у взаємодії з МВФ підкреслює потребу у поетапному підвищенні тарифів після завершення воєнного стану для відновлення фінансової стійкості сектору при збереженні адресного соціального захисту.

Окремим елементом економічних ризиків є корпоративне врядування державних енергокомпаній, яке прямо впливає на керованість сектору та довіру донорів. У документах МВФ щодо України наголошено на необхідності посилення корпоративного управління та формування повноцінних наглядових рад ключових компаній енергосектору [19]. Ми погоджуємось із даною логікою,

оскільки в умовах євроінтеграції прозорість і якість корпоративного врядування є критично важливим фактором інституційної стійкості енергетичної системи.

Також варто зазначити, що євроінтеграція потребує не лише законів, а й підготовленого людського капіталу у сферах регулювання, енергоринків, кіберзахисту, ризик-менеджменту та відновлення. Документи щодо реалізації Плану України прямо підкреслюють потребу посилення інституційної спроможності й професійного розвитку державних службовців, відповідальних за планування та моніторинг євроінтеграційних зобов'язань [26]. Таким чином, кадровий дефіцит у регуляторних і кризових компетенціях здатний нівелювати переваги правової адаптації, оскільки складні інструменти *acquis* (ринковий нагляд, REMIT, інтеграція торгівлі, конкурентні процедури) є високотехнологічними та потребують сталих команд і даних.

Отже, у процесі трансформації механізмів публічного управління в енергетичному секторі України в контексті євроінтеграції формується багатовимірне поле ризиків, що поєднує правові, інституційні, управлінські, безпекові та кадрові виклики. Їх систематизація є необхідною передумовою для побудови ефективної політики енергетичної безпеки, оскільки дозволяє виявити не лише формальні прогалини нормативної бази, а й структурні обмеження спроможності держави до впровадження реформ, координації суб'єктів та забезпечення стійкості сектору. Доцільно виокремити три узагальнені групи ризиків, що комплексно відображають характер сучасних трансформаційних процесів.

Таблиця 1
Ключові групи ризиків трансформації системи енергетичної безпеки
України в умовах євроінтеграції

Група ризиків	Змістовна характеристика	Ключові прояви
Інституційно-правові ризики	Пов'язані з обмеженою інституційною спроможністю та незавершеністю нормативно-правової трансформації	– неповна автономія енергетичного регулятора; – «гібридність» моделі енергетичного ринку; – розрив між формальною імплементацією <i>acquis</i> ЄС і реальною управлінською та технічною спроможністю; – нестабільність регуляторного середовища
Координаційні ризики	Зумовлені фрагментацією системи управління та складністю міжвідомчої і міжсекторної взаємодії	– накладання повноважень і функцій органів влади; – розмитість відповідальності; – несинхронізованість рішень; – складність узгодження політик та інфраструктурної підготовки до market coupling

Група ризиків	Змістовна характеристика	Ключові прояви
Безпеково-економічні та кадрові ризики	Відображають вплив війни та структурної нестійкості енергетичного сектору на сталість реформ	– системні атаки на критичну інфраструктуру; – фінансова нестійкість суб'єктів енергоринку; – обмежені інвестиційні можливості; – дефіцит професійних, регуляторних і аналітичних компетентностей

Авторська розробка.

Отже, реалізація трансформаційних процесів у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції характеризується складною взаємодією інституційних, управлінських і безпеково-економічних факторів. Виявлені групи ризиків свідчать, що ключові виклики зосереджуються передусім у сфері практичної керованості реформ, координації суб'єктів та забезпечення стійкості енергетичної системи в умовах війни.

Розглядаючи трансформацію механізмів публічного управління у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції, зазначимо, що ключовим критерієм успішності реформ є не лише формальна відповідність європейським нормам, а здатність держави забезпечити практичну стійкість енергосистеми. Для України євроінтеграція має стати інструментом підсилення керованості, прогнозованості та кризостійкості енергетичного сектору. Саме тому напрями вдосконалення механізмів публічного управління мають концентруватися на чотирьох взаємопов'язаних площинах: інституційно-нормативній, регуляторній, координаційній та стратегічно-аналітичній.

Перший напрям удосконалення варто пов'язати із завершенням інституційної архітектури управління енергетичним сектором у логіці європейських підходів. Очевидно, що наявність законів і стратегій не гарантує ефективності, якщо інституції не мають достатньої автономії та ресурсів для виконання своїх функцій. В умовах війни й поглиблення інтеграції з ЄС особливої ваги набуває стабільність і передбачуваність "правил гри", адже саме вони формують довіру до державних рішень як з боку громадян, так і з боку бізнесу та міжнародних партнерів.

Окрему увагу необхідно приділити режиму воєнних винятків, які застосовуються на енергетичних ринках. На нашу думку, стабілізаційні механізми є виправданими у кризовий період, однак проблема виникає тоді, коли тимчасові інструменти перетворюються на постійні. Пропонується запровадити чіткі умови введення винятку, прозорі критерії його продовження та визначену логіку виходу з надзвичайного режиму, що дозволяє уникнути накопичення деформацій, які послаблюють сектор у середньостроковій перспективі.

Також нормативне доопрацювання має бути спрямоване на максимальну сумісність із європейським ринковим дизайном. Для України це означає послідовне формування умов для повноцінної інтеграції до європейського енергетичного простору. Ми приймаємо сприймаю market coupling як практичний індикатор того, що українська система управління енергоринками досягла рівня процедурної зрілості та здатна працювати на спільних правилах.

Другий напрям доцільно визначити як підвищення якості регуляторних інструментів, тобто перехід від реактивного управління до управління на основі доказів і даних. Регуляторні рішення у сфері енергетики мають ухвалюватися, як результат прогнозування ризиків, оцінки наслідків і вибору найбільш ефективного сценарію. Важливим блоком є посилення ринкової доброчесності та прозорості. У сучасних умовах будь-які маніпуляції на оптових енергоринках можуть створювати не лише економічні втрати, а й реальні загрози енергетичній безпеці – зокрема, у періоди дефіциту ресурсу чи обмеження генерації. Потрібні якісні дані, регулярний моніторинг у максимально короткому часовому циклі, а також реальна спроможність застосовувати санкції та забезпечувати виконання рішень.

Окремою проблемою розглядається баланс між ціновою стабільністю та імпоротною достатністю. Цінові обмеження можуть виконувати стабілізаційну функцію, однак вони не повинні блокувати ринкові стимули в ті моменти, коли для України критично важливо залучати імпорт і підтримувати баланс системи. Саме тому інструменти регулювання цін мають застосовуватися не механічно, а з урахуванням безпекових факторів, зокрема прогнозу дефіциту, потреб імпорту, сезонних ризиків та стану мереж.

Третій напрям пов'язаний із розвитком міжвідомчої та міжсекторальної координації. Енергетична безпека України давно перестала бути виключно питанням енергетики, адже залежить від оборонного сектору, кібербезпеки, бюджетної політики, соціального захисту, територіального управління та міжнародної співпраці. Тому ефективність публічного управління визначається здатністю органів влади діяти як єдина система, а не як сукупність окремих відомств. Необхідний стійкий координаційний контур кризового управління, який працює за принципом: дані → аналіз ризику → рішення → контроль виконання → корекція. Даний цикл має бути інституційно закріплений і відпрацьований практично, щоб у кризові моменти не виникало розмиття відповідальності та паралельних центрів впливу. Координація в енергетичній сфері повинна бути операційною: швидкою, даними забезпеченою, прив'язаною до конкретних показників стійкості енергосистеми. Так само варто розглядати координацію з європейськими структурами як частину національної енергетичної безпеки. Інтеграція до європейського енергетичного простору створює нові можливості підтримки балансу, обміну ресурсами та посилення стійкості, але лише за умови узгодженості процедур і стабільної комунікації між національними інституціями та європейськими партнерами.

Четвертим напрямом є посилення стратегічної та аналітичної складової публічного управління. Енергетична безпека потребує довгострокового стратегування, яке формує цілі, пріоритети, індикатори та механізми моніторингу. Стратегічні документи мають бути перетвореними на систему вимірюваних індикаторів і управлінських рішень, тобто включення сценарного планування, оцінки вразливостей, формування резервів, логіки відновлення та інвестиційного пріоритетування дозволять стратегії бути інструментом управління ризиками.

Крім того, аналітика енергетичного ринку має бути інфраструктурою довіри. Без прозорих даних про стан ринку, баланс системи та ризики дефіциту неможливо забезпечити ні ефективне регулювання, ні прогнозоване відновлення, ні сумісність із європейськими правилами. Саме тому розвиток аналітичних спроможностей держави, включно з цифровими інструментами моніторингу, є одним із ключових завдань модернізації публічного управління.

Таблиця 2
Узагальнення напрямів удосконалення механізмів публічного управління енергетичною безпекою України в умовах євроінтеграції

Проблемна зона	Напрямок удосконалення	Управлінський інструмент	Очікуваний ефект для енергетичної безпеки
Інституційна нестійкість регулювання	Інституційне та нормативне доопрацювання	посилення автономії регулятора, стабільні процедури	прогнозованість правил, довіра до ринку
Воєнні винятки як ризик деформації	Інституційне та нормативне доопрацювання	“керована тимчасовість” PSO/обмежень	баланс соціальної стабільності та ринкової ефективності
Маніпуляції та непрозорість ринку	Підвищення якості регуляторних інструментів	антиманіпуляційний нагляд, контроль даних	зниження дестабілізаційних ризиків
Дефіцит імпорتنих стимулів	Підвищення якості регуляторних інструментів	безпекова логіка коригування цінових механізмів	підсилення імпоротної достатності та балансу системи
Відомча фрагментація	Розвиток міжсекторальної координації	єдиний кризовий контур управління	швидке реагування, чітка відповідальність
Декларативність стратегій	Посилення стратегічної та аналітичної складової	сценарії, індикатори, моніторинг	стійкість енергосистеми у довгостроковій перспективі

Авторська розробка.

Таким чином, вдосконалення механізмів публічного управління енергетичною безпекою України в умовах євроінтеграції має бути спрямоване на досягнення практичного результату: стійкої, керованої та прогнозованої енергетичної системи. Це вимагає одночасного зміцнення інституційної архітектури управління, підвищення якості регуляторних інструментів, розвитку координації та переходу до стратегічно-аналітичної моделі управління на основі ризиків. У такому випадку євроінтеграція стане не лише процесом гармонізації норм, а реальним механізмом посилення енергетичної безпеки України.

Висновки та пропозиції. У результаті проведеного дослідження встановлено, що трансформація механізмів публічного управління у сфері енергетичної безпеки України в умовах євроінтеграції має системний і багатовимірний характер та виходить за межі суто нормативно-правової адаптації. Євроінтеграційні процеси виступають не лише зовнішнім політико-правовим орієнтиром, а й внутрішнім структурним драйвером перебудови управлінських моделей, інституційної архітектури та регуляторних інструментів енергетичного сектору. У ході дослідження обґрунтовано, що сучасне розуміння енергетичної безпеки України має базуватися не стільки на категоріях стабільності постачання та цінової доступності, скільки на концепції стійкості енергосистеми, тобто її здатності функціонувати в умовах тривалих кризових впливів, відновлюватися після пошкоджень, адаптуватися до структурних змін і інтегруватися до європейського енергетичного простору. За таких умов публічне управління трансформується з моделі прямого адміністративного втручання у модель регуляторного, координаційного та стратегічно-аналітичного управління.

Встановлено, що євроінтеграція зумовлює перегляд ролей органів публічної влади у сфері енергетики: зростає значення незалежного регулювання, ринкового нагляду, міжвідомчої координації та інституційної взаємодії з європейськими структурами. При цьому ключовими напрямками інституційних перетворень виступають адаптація законодавства до *acquis* ЄС, посилення регуляторної спроможності, впровадження механізмів ринкової доброчесності, інтеграція енергетичної безпеки у стратегічне планування та розвиток аналітичних інструментів управління. Разом із тим з'ясовано, що практична реалізація трансформаційних процесів супроводжується низкою стійких обмежень: неповною інституційною автономією регулятора, гібридністю регуляторної моделі (поєднання ринку та воєнних адміністративних винятків), фрагментарністю координації управлінських рішень, дефіцитом аналітичних і кадрових спроможностей. Сукупність цих чинників формує інституційно-управлінські, координаційні та безпеково-економічні ризики, які безпосередньо впливають на стійкість енергетичного сектору та темпи його інтеграції до європейського енергоринку.

Узагальнення результатів дослідження дозволяє сформулювати такі пропозиції щодо вдосконалення механізмів публічного управління енергетичною безпекою України в умовах євроінтеграції:

1. На інституційно-нормативному рівні доцільно завершити формування стабільної архітектури управління енергетичним сектором шляхом посилення інституційної автономії регулятора, закріплення процедурної стійкості його діяльності та розроблення чітких рамок застосування і згортання воєнних винятків із прив'язкою до безпекових індикаторів.

2. На регуляторному рівні необхідно перейти до доказової моделі управління, що базується на системному аналізі ризиків, прогнозуванні дефіцитів, розвитку антиманіпуляційного нагляду та використанні цифрових інструментів моніторингу ринку як складової енергетичної безпеки.

3. На стратегічному рівні необхідно посилити інтеграцію енергетичної безпеки у систему державного стратегічного планування шляхом розвитку сценарного підходу, формування показників стійкості, інституціоналізації оцінки вразливостей інфраструктури та поєднання стратегій розвитку з політикою відновлення та модернізації енергосистеми.

4. У кадрово-аналітичному вимірі доцільно інвестувати у розвиток професійних компетентностей у сфері регулювання, енергетичних ринків, кризового менеджменту та управління ризиками, що є передумовою практичної реалізації *acquis* ЄС та побудови стійкої моделі публічного управління.

Таким чином, успішність трансформації механізмів публічного управління у сфері енергетичної безпеки України визначатиметься здатністю держави перейти від формальної європеїзації до моделі інституційної спроможності, у межах якої європейські правила, регуляторні практики та стратегічні підходи безпосередньо працюють на забезпечення стійкості енергосистеми. Саме за цієї умови євроінтеграція перетворюється з зовнішнього вектора політики на внутрішній механізм зміцнення енергетичної безпеки України.

Література:

1. Ковалів М., Скриньковський Р., Єсімов С., Хмиз М., Красницький І., Князь С., Хмиз В., Огірко О. Стратегічне планування як фактор державного управління в Україні. *Trajectoriâ Nauki = Path of Science*. 2022. Vol. 8, № 4.

2. Коваль Я. С. Державне управління енергетичною сферою в умовах гібридної війни: стратегічні підходи та інструменти. *Публічне управління та адміністрування*. 2025. № 24. DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.24.40>

3. Логоша В. В. Проблемні аспекти в сфері державного управління забезпеченням енергетичної безпеки України в сучасних умовах. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування*. 2025. Том 36 (75), № 4.

4. Про внесення змін до деяких законів України щодо запобігання зловживанням на оптових енергетичних ринках : Закон України від 10.06.2023 № 3141-IX: Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/3141-20#Text>

5. Про затвердження Вимог щодо забезпечення доброчесності та прозорості на оптовому енергетичному ринку: Постанова № 614 від 27.03.2024. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. 2024. URL: https://www.nerc.gov.ua/storage/app/sites/1/Docs/REMIT/Norm_akty-remit/Resolution_614-27.03.2024.pdf
6. Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг : Закон України від 22.09.2016 № 1540-VIII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1540-19>
7. Про ринок електричної енергії : Закон України від 13.04.2017 № 2019-VIII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2019-19#Text>
8. Про ринок природного газу : Закон України від 09.04.2015 № 329-VIII. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/329-19#Text>
9. Про схвалення Стратегії енергетичної безпеки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 04.08.2021 № 907-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/907-2021-%D1%80>
10. Börzel T. A., Risse T. When Europe Hits Home: Europeanization and Domestic Change. *European Integration Online Papers*. 2000. Vol. 4, № 15. P. 1–24. URL: <https://eiop.or.at/eiop/pdf/2000-015.pdf>
11. Cherp A., Jewell J. The concept of energy security: Beyond the four As. *Energy Policy*. 2014. Vol. 75. P. 415–421. DOI: 10.1016/j.enpol.2014.09.005. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421514004960>
12. Committee on Energy and Housing and Communal Services, Verkhovna Rada of Ukraine. *Ukraine 2024 Implementation Report: Uniting Europe's Energy, Today*. March 2025. URL: <https://www.rada.gov.ua/uploads/documents/75823.pdf>
13. Communication from the Commission to the European Parliament and the Council: European Energy Security Strategy. European Commission. 2014. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX%3A52014DC0330>
14. DiXi Group, OPORA Civic Network, Energy Association of Ukraine, Resource and Analytical Center “Society and Environment”, European-Ukrainian Energy Agency (eds.). *Ukraine and the Association Agreement: Stuck in a Traffic Jam?* Kyiv : DiXi Group, 2018. 170 p. URL: https://dixigroup.org/storage/files/2018-04-18/web_en_ukraine_associationlayout_ukr_dixi_2018_en_1.pdf
15. Drapak M., Kraiev O. Ukraine's place in the common energy policy of the EU: a recipient of practices or an initiative partner? Kyiv : Friedrich-Ebert-Stiftung. Dec. 2022. 18 p. *Climate change, energy and environment*. URL: <https://prismua.org/wp-content/uploads/2023/02/19922.pdf>
16. Energy Community Secretariat. Annual Implementation Report 2024 Ukraine. Energy Community Secretariat. 2024. 1 Nov. URL: https://www.energy-community.org/dam/jcr%3Aa4f6d762-c1d6-49bf-bf39-a2dfbaf0171f/IR2024_Ukraine.pdf
17. Energy Community Secretariat. Annual Implementation Report 2025 Ukraine. Energy Community Secretariat. 2025. 1 Nov.
18. International Energy Agency. *World Energy Outlook 2022*. International Energy Agency. Paris: OECD Publishing, 2022. ISBN 978-9264425446. URL: <https://www.iea.org/reports/world-energy-outlook-2022>
19. International Monetary Fund. *Ukraine: Fifth Review Under the Extended Arrangement Under the Extended Fund Facility; Requests for Waivers of Applicability of Performance Criteria, Modification of Performance Criterion, Rephasing of Access, and Financing Assurances Review – Press Release; Staff Report; and Statement by the Alternate Executive Director for Ukraine*; IMF Country Report No. 24/314. 07 Oct. 2024. URL: <https://www.imf.org/-/media/files/publications/cr/2024/english/lukrea2024003-print-pdf.pdf>

20. Radaelli C. M. Europeanisation: Solution or problem?. European Integration Online Papers. 2004. Vol. 8, № 16. URL: <https://eiop.or.at/eiop/texte/2004-016.htm>
21. Secretariat assesses the governance of the Ukrainian energy regulator NEURC as its responsibilities expand. Energy Community News. 20 Oct. 2023. URL: <https://www.energy-community.org/news/Energy-Community-News/2023/10/20b.html>
22. Sovacool B. K., Brown M. A. Competing Dimensions of Energy Security: An International Perspective. *Annual Review of Environment and Resources*. 2010. Vol. 35. P. 77–108. DOI: 10.1146/annurev-environ-042509-143035. URL: <https://doi.org/10.1146/annurev-environ-042509-143035>
23. Treaty establishing the Energy Community // Energy Community. 2005. Signed 25 Oct. Entered into force 1 Jul 2006. URL: <https://www.energy-community.org/enc-lex/law/treaty.html>
24. Ukraine approves National Energy and Climate Plan on the day of the start of EU accession negotiations. Cabinet of Ministers of Ukraine. 25 Jun. 2024. URL: <https://www.kmu.gov.ua/en/news/ukraina-zatverdyla-natsionalnyi-plan-z-enerhetyky-ta-klimatu-v-den-pochatku-peremovyn-pro-vstup-do-ies>
25. Ukraine moves toward market coupling with the EU energy market. European Business Association (EBA). 23 Dec. 2025. URL: <https://eba.com.ua/ukraine-moves-toward-market-coupling-with-the-eu-energy-market/>
26. Ukraine Plan 2024–2027 (Plan for Ukraine Facility). Kyiv, 2024. 331 p. URL: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/ukraine-facility-plan.pdf>
26. Ukraine should gradually abolish price caps on energy market, PSO on gas sector entities – Enlargement Package. Interfax-Ukraine. 05 Nov. 2025. URL: <https://en.interfax.com.ua/news/economic/1118214.html>
28. Andros, S., Chang, S., Gupta, S. K. (2021). Scenario Analysis of the Expected Integral Economic Effect from an Innovative Project. *Marketing and Management of Innovations*, 3, 237–251. <http://doi.org/10.21272/mmi.2021.3-20>
29. Акімова Л. М. Механізм державного управління забезпеченням економічної безпеки в Україні: монографія. К.: Центр учбової літератури, 2020. 324 с.
30. Karolyi, H., Mishchuk, H. Y., & Karpa, M. I. (2025). Military Migration and Demographic Transformations in Ukraine: Military consequences for Territorial communities. *Ukrainian Geographical Journal*. No. 3(131): 75–86. <https://doi.org/10.15407/ugz2025.03.075>
31. Zayats, D., Bashtannyk, O., Petrukha, N., & Hudenko, B. (2025). Innovative Human Capital Management Practices In The Security And Defense Sector: Challenges For Public Management. *TPM - Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 43(S1), 556 – 566. <https://tpmap.org/submission/index.php/tpm/article/download/220/104/491>
32. Smyrnova, I., Krasivskyu, O., Shykerynets, V., Kurovska, I., Hrusheva, A., & Babych, A. (2021) Analysis of The Application of Information and Innovation Experience in The Training of Public Administration Specialists. *IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security*, Vol.21 No.3, March 2021. 120-126.
33. Piatnychuk, I., Serhieiev, V., Bashynskyi, I., & Radchenko, R. (2025). Competences Of Public Administration Leaders In The Face Of Threats To National Security: Strategic Development Guidelines. *TPM - Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 32(S1), 340 – 349. <https://doi.org/10.5281/zenodo.17295047>
34. Lyulyov, O., Pimonenko, T., Kwilinski, A., Us, Y., Arefieva, O., & Pudryk, D. (2020). Government Policy on Macroeconomic Stability: Case for Low-and Middle-Income Economies. *Proceedings of the 36th International Business Information Management Association (IBIMA)*. ISBN: 978-0 9998551-5-7. Dated on November, 4-5, 2020. Granada, Spain, 8087-8101.

35. Mordvinov, O., Kravchenko, T., Vahonova, O., Bolduiev, M., & Romaniuk, N., (2021) Innovative tools for public management of the development of territorial communities. *Ad Alta: Journal of interdisciplinary research*. (11(1)). XVII. 33-37.
36. Mykolaichuk, M., Pozniakovska, N., & Hudenko, B. (2025). Conceptual principles of analysis and forecasting threats to national security in modern conditions. *Sapienza: International Journal of Interdisciplinary Studies*, 6(2): e25029. <https://doi.org/10.51798/sijis.v6i2.985>
37. Akimova L., Osadcha O., Akimov O. (2018) Improving accounting management via benchmarking technology. *Financial and Credit Activity-Problems of Theory and Practice*. 1(24). Pp. 64-70. DOI: 10.18371/FCAPTP.V1I24.128340
38. Bashtannyk, O., Zayats, D., & Hudenko, B. (2025). Innovative Human Capital Management Practices In The Security And Defense Sector: Challenges For Public Management. *TPM - Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 32(S1), 556 – 566. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16914238>
39. Nekhai, V., et al., 2024. Economic Consequences of Geopolitical Conflicts for the Development of Territorial Communities in the Context of Economic and National Security of Ukraine. *Econ. Aff. (New Delhi)*, 69 (1): 551-563. [43] Novak, A. et al., 2022. Financial and Economic Security in the Field of Financial Markets at the Stage of European Integration. *Int. J. Professional Business. Rev.*, 7(5), e0835. <https://doi.org/10.46852/0424-2513.2.2024.18>
40. Smyrnova, I., Krasivskyy, O., Shykerynets, V., Kurovska, I., Hrusheva, A., & Babych, A. (2021) Analysis of The Application of Information and Innovation Experience in The Training of Public Administration Specialists. *IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security*, VOL.21 No.3, March 2021. 120-126. <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2021.21.3.16>

References:

1. Kovaliv M., Skrynkovskyi R., Yesimov S., Khmyz M., Krasnytskyi I., Kniaz S., Khmyz V., Ohirko O. Stratehichne planuvannia yak faktor derzhavnoho upravlinnia v Ukraini [Strategic planning as a factor of public administration in Ukraine]. *Traektoriâ Nauki = Path of Science*. 2022. Vol. 8, № 4. [in Ukrainian]
2. Koval Y. S. Derzhavne upravlinnia enerhetychnoiu sferoiu v umovakh hibrydnoi viiny: stratehichni pidkhody ta instrumenty [Public administration of the energy sector in conditions of hybrid war: strategic approaches and instruments]. *Publichne upravlinnia ta administruvannia*. 2025. № 24. DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.24.40> [in Ukrainian]
3. Lohosha V. V. Problemni aspekty v sferi derzhavnoho upravlinnia zabezpechenniam enerhetychnoi bezpeky Ukrainy v suchasnykh umovakh [Problematic aspects of public administration of Ukraine's energy security in modern conditions]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Publichne upravlinnia ta administruvannia*. 2025. Vol. 36 (75), № 4. [in Ukrainian]
4. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakoniv Ukrainy shchodo zapobihannia zlovzhyvanniam na optovykh enerhetychnykh rynkakh: Zakon Ukrainy vid 10.06.2023 № 3141-IX [On amendments to certain laws of Ukraine on preventing abuses in wholesale energy markets: Law of Ukraine of 10 June 2023 No. 3141-IX]. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/3141-20#Text> [in Ukrainian]
5. Pro zatverdzhennia Vymoh shchodo zabezpechennia dobrochesnosti ta prozorosti na optovomu enerhetychnomu rynku: Postanova № 614 vid 27.03.2024 [On approval of the Requirements for ensuring integrity and transparency in the wholesale energy market: Resolution No. 614 of 27 March 2024]. Natsionalna komisiia, shcho zdiisniuie derzhavne rehuliuвання u sferakh enerhetyky ta komunalnykh posluh. 2024. URL: https://www.nerc.gov.ua/storage/app/sites/1/Docs/REMIT/Norm_akty-remit/Resolution_614-27.03.2024.pdf [in Ukrainian]

6. Pro Natsionalnu komisiuu, shcho zdiisniue derzhavne rehuliuvannia u sferakh enerhetyky ta komunalnykh posluh: Zakon Ukrainy vid 22.09.2016 № 1540-VIII [On the National Commission for State Regulation in the Spheres of Energy and Utilities: Law of Ukraine of 22 September 2016 No. 1540-VIII]. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1540-19> [in Ukrainian]
7. Pro rynek elektrychnoi enerhii: Zakon Ukrainy vid 13.04.2017 № 2019-VIII [On the electricity market: Law of Ukraine of 13 April 2017 No. 2019-VIII]. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2019-19#Text> [in Ukrainian]
8. Pro rynek pryrodnoho hazu: Zakon Ukrainy vid 09.04.2015 № 329-VIII [On the natural gas market: Law of Ukraine of 9 April 2015 No. 329-VIII]. Verkhovna Rada Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/329-19#Text> [in Ukrainian]
9. Pro skhvalennia Stratehii enerhetychnoi bezpeky: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 04.08.2021 № 907-r [On approval of the Energy Security Strategy: Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine of 4 August 2021 No. 907-r]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/907-2021-%D1%80> [in Ukrainian]
10. Börzel T. A., Risse T. When Europe Hits Home: Europeanization and Domestic Change. *European Integration Online Papers*. 2000. Vol. 4, № 15. P. 1–24. URL: <https://eiop.or.at/eiop/pdf/2000-015.pdf>
11. Cherp A., Jewell J. The concept of energy security: Beyond the four As. *Energy Policy*. 2014. Vol. 75. P. 415–421. DOI: 10.1016/j.enpol.2014.09.005. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421514004960>
12. Committee on Energy and Housing and Communal Services, Verkhovna Rada of Ukraine. Ukraine 2024 Implementation Report: Uniting Europe's Energy, Today. March 2025. URL: <https://www.rada.gov.ua/uploads/documents/75823.pdf>
13. Communication from the Commission to the European Parliament and the Council: European Energy Security Strategy. European Commission. 2014. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX%3A52014DC0330>
14. DiXi Group, OPORA Civic Network, Energy Association of Ukraine, Resource and Analytical Center “Society and Environment”, European-Ukrainian Energy Agency (eds.). Ukraine and the Association Agreement: Stuck in a Traffic Jam? Kyiv : DiXi Group, 2018. 170 p. URL: https://dixigroup.org/storage/files/2018-04-18/web_en_ukraine_associationlayout_ukr_dixi_2018_en_1.pdf
15. Drapak M., Kraiev O. Ukraine's place in the common energy policy of the EU: a recipient of practices or an initiative partner? Kyiv : Friedrich-Ebert-Stiftung. Dec. 2022. 18 p. *Climate change, energy and environment*. URL: <https://prismua.org/wp-content/uploads/2023/02/19922.pdf>
16. Energy Community Secretariat. Annual Implementation Report 2024 Ukraine. Energy Community Secretariat. 2024. 1 Nov. URL: https://www.energy-community.org/dam/jcr%3Aa4f6d762-c1d6-49bf-bf39-a2dfbaf0171f/IR2024_Ukraine.pdf
17. Energy Community Secretariat. Annual Implementation Report 2025 Ukraine. Energy Community Secretariat. 2025. 1 Nov.
18. International Energy Agency. World Energy Outlook 2022. International Energy Agency. Paris: OECD Publishing, 2022. ISBN 978-9264425446. URL: <https://www.iea.org/reports/world-energy-outlook-2022>
19. International Monetary Fund. Ukraine: Fifth Review Under the Extended Arrangement Under the Extended Fund Facility; Requests for Waivers of Applicability of Performance Criteria, Modification of Performance Criterion, Rephasing of Access, and Financing Assurances Review – Press Release; Staff Report; and Statement by the Alternate Executive Director for Ukraine; IMF Country Report No. 24/314. 07 Oct. 2024. URL: <https://www.imf.org/-/media/files/publications/cr/2024/english/1ukrea2024003-print-pdf.pdf>

20. Radaelli C. M. Europeanisation: Solution or problem?. European Integration Online Papers. 2004. Vol. 8, № 16. URL: <https://eiop.or.at/eiop/texte/2004-016.htm>
21. Secretariat assesses the governance of the Ukrainian energy regulator NEURC as its responsibilities expand. Energy Community News. 20 Oct. 2023. URL: <https://www.energy-community.org/news/Energy-Community-News/2023/10/20b.html>
22. Sovacool B. K., Brown M. A. Competing Dimensions of Energy Security: An International Perspective. *Annual Review of Environment and Resources*. 2010. Vol. 35. P. 77–108. DOI: 10.1146/annurev-environ-042509-143035. URL: <https://doi.org/10.1146/annurev-environ-042509-143035>
23. Treaty establishing the Energy Community // Energy Community. 2005. Signed 25 Oct. Entered into force 1 Jul 2006. URL: <https://www.energy-community.org/enc-lex/law/treaty.html>
24. Ukraine approves National Energy and Climate Plan on the day of the start of EU accession negotiations. Cabinet of Ministers of Ukraine. 25 Jun. 2024. URL: <https://www.kmu.gov.ua/en/news/ukraina-zatverdyla-natsionalnyi-plan-z-enerhetyky-ta-klimatu-v-den-pochatku-peremovyn-provstup-do-ies>
25. Ukraine moves toward market coupling with the EU energy market. European Business Association (EBA). 23 Dec. 2025. URL: <https://eba.com.ua/ukraine-moves-toward-market-coupling-with-the-eu-energy-market/>
26. Ukraine Plan 2024–2027 (Plan for Ukraine Facility). Kyiv, 2024. 331 p. URL: <https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/ukraine-facility-plan.pdf>
27. Ukraine should gradually abolish price caps on energy market, PSO on gas sector entities – Enlargement Package. Interfax-Ukraine. 05 Nov. 2025. URL: <https://en.interfax.com.ua/news/economic/1118214.html>
28. Andros, S., Chang, S., Gupta, S. K. (2021). Scenario Analysis of the Expected Integral Economic Effect from an Innovative Project. *Marketing and Management of Innovations*, 3, 237–251. <http://doi.org/10.21272/mmi.2021.3-20>
29. Akimova L. M. (2020) *Mekhanizm derzhavnoho upravlinnia zabezpechenniam ekonomichnoi bezpeky v Ukraini: monohrafiia* [Mechanism of state management of ensuring economic security in Ukraine: monograph]. Kyiv: Tsentr uchbovoi literatury, 324 p. [in Ukrainian]
30. Karolyi, H., Mishchuk, H. Y., & Karpa, M. I. (2025). Military Migration and Demographic Transformations in Ukraine: Military consequences for Territorial communities. *Ukrainian Geographical Journal*. No. 3(131): 75–86. <https://doi.org/10.15407/ugz2025.03.075> [in Ukrainian]
31. Zayats, D., Bashtannyk, O., Petrukha, N., & Hudenko, B. (2025). Innovative Human Capital Management Practices In The Security And Defense Sector: Challenges For Public Management. *TPM - Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 43(S1), 556 – 566. <https://tpmap.org/submission/index.php/tpm/article/download/220/104/491>
32. Smyrnova, I., Krasivskyy, O., Shykerynets, V., Kurovska, I., Hrusheva, A., & Babych, A. (2021) Analysis of The Application of Information and Innovation Experience in The Training of Public Administration Specialists. *IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security*, Vol.21 No.3, March 2021. 120-126.
33. Piatnychuk, I., Serhieiev, V., Bashynskiy, I., & Radchenko, R. (2025). Competences Of Public Administration Leaders In The Face Of Threats To National Security: Strategic Development Guidelines. *TPM - Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 32(S1), 340 – 349. <https://doi.org/10.5281/zenodo.17295047>
34. Lyulyov, O., Pimonenko, T., Kwilinski, A., Us, Y., Arefieva, O., Akimov, O., & Pudryk, D. (2020). Government Policy on Macroeconomic Stability: Case for Low-and Middle-Income Economies. *Proceedings of the 36th International Business Information Management Association (IBIMA)*. ISBN: 978-0 9998551-5-7. Dated on November, 4-5, 2020. Granada, Spain, 8087-8101.

35. Mordvinov, O., Kravchenko, T., Vahonova, O., Bolduiev, M., & Romaniuk, N., (2021) Innovative tools for public management of the development of territorial communities. *Ad Alta: Journal of interdisciplinary research*. (11(1)). XVII. 33-37.
36. Mykolaichuk, M., Pozniakovska, N., & Hudenko, B. (2025). Conceptual principles of analysis and forecasting threats to national security in modern conditions. *Sapienza: International Journal of Interdisciplinary Studies*, 6(2): e25029. <https://doi.org/10.51798/sijis.v6i2.985>
37. Akimova L., Osadcha O., & Akimov O. (2018) Improving accounting management via benchmarking technology. *Financial and Credit Activity-Problems of Theory and Practice*. 1(24). Pp. 64-70. DOI: 10.18371/FCAPTP.V1I24.128340 [in Ukrainian]
38. Bashtannyk, O., Zayats, D., & Hudenko, B. (2025). Innovative Human Capital Management Practices In The Security And Defense Sector: Challenges For Public Management. *TPM - Testing, Psychometrics, Methodology in Applied Psychology*, 32(S1), 556 – 566. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16914238>
39. Nekhai, V., et al., 2024. Economic Consequences of Geopolitical Conflicts for the Development of Territorial Communities in the Context of Economic and National Security of Ukraine. *Econ. Aff. (New Delhi)*, 69 (1): 551-563. [43] Novak, A. et al., 2022. Financial and Economic Security in the Field of Financial Markets at the Stage of European Integration. *Int. J. Professional Business. Rev.*, 7(5), e0835. <https://doi.org/10.46852/0424-2513.2.2024.18>
40. Smyrnova, I., Krasivskyy, O., Shykerynets, V., Kurovska, I., Hrusheva, A., & Babych, A. (2021) Analysis of The Application of Information and Innovation Experience in The Training of Public Administration Specialists. *IJCSNS International Journal of Computer Science and Network Security*, VOL.21 No.3, March 2021. 120-126. <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2021.21.3.16>

Журнал

Наукові перспективи

*(Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка»,
Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»)*

№ 1(67) 2026

Підписано до друку 27.01.2026 р.
Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,2. Наклад 100 прим.

*Видавець: Громадська наукова організація
«Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління»
Свідоцтво серія ДК №4957 від 18.08.2015 р.,
Андріївський узвіз, буд. 11, оф 68, м. Київ, 04070.*